

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 63

24 lutego 2020

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2020/C 61/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej . . .	1
--------------	---	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2020/C 61/02	Sprawa C-16/18: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof - Austria) – Michael Dobersberger/Magistrat der Stadt Wien (Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 56 i 57 TFUE – Swoboda świadczenia usług – Dyrektywa 96/71/WE – Stosowanie – Artykuł 1 ust. 3 lit. a) – Delegowanie pracowników w ramach świadczenia usług – Świadczenie usług w pociągach międzynarodowych – Uregulowania krajowe nakładające obowiązki administracyjne w związku z delegowaniem pracowników)	2
2020/C 61/03	Sprawa C-168/18: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – Pensions-Sicherungs-Verein VVaG/Günther Bauer (Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Ochrona pracowników najemnych na wypadek niewypłacalności pracodawcy – Dyrektywa 2008/94/WE – Artykuł 8 – Dodatkowe programy emerytalne – Ochrona uprawnień do świadczeń emerytalnych – Minimalny gwarantowany poziom ochrony – Obowiązek wyrównania przez byłego pracodawcę obniżenia kwoty świadczenia z pracowniczego programu emerytalnego – Zewnętrzna instytucja emerytalna – Bezpośrednia skuteczność)	3

2020/C 61/04	Sprawa C-176/18: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo - Hiszpania) – Club de Variedades Vegetales Protegidas/Adolfo Juan Martínez Sanchís. (Odesłanie prejudycjalne – Wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin – Rozporządzenie (WE) nr 2100/94 – Artykuł 13 ust. 2 i 3 – Skutki ochrony – System ochrony kaskadowej – Uprawa składników odmiany i zbiory ich owoców – Rozróżnienie pomiędzy działaniami wykonywanymi w odniesieniu do składników odmiany a działaniami wykonywanymi w odniesieniu do materiału ze zbioru – Pojęcie „nieupoważnionego użytkowania składników odmiany” – Artykuł 95 – Ochrona tymczasowa)	4
2020/C 61/05	Sprawa C-263/18: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag – Niderlandy) – Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers/Tom Kabinet Internet BV, Tom Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV (Odesłanie prejudycjalne – Harmonizacja niektórych aspektów prawa autorskiego i praw pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym – Dyrektywa 2001/29/WE – Artykuł 3 ust. 1 – Prawo do publicznego udostępniania – Podawanie do publicznej wiadomości – Artykuł 4 – Prawo do rozpowszechniania – Wyczerpanie – Książki elektroniczne (e-booki) – Wirtualny rynek „używanych” książek elektronicznych)	5
2020/C 61/06	Sprawa C-360/18: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf - Niemcy) – Cargill Deutschland GmbH/Hauptzollamt Krefeld (Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 1360/2013 – Rolnictwo – Wspólna organizacja rynków – Sektor cukru – Opłaty produkcyjne – Skuteczność (effet utile) – Prawo do zwrotu nienależnie zapłaconych kwot – Możliwość zastosowania krajowych przepisów dotyczących terminów przedawnienia – Zasada skuteczności)	5
2020/C 61/07	Sprawa C-386/18: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven - Niderlandy) – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rybołówstwa – Rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, 1379/2013 i 508/2014 – Organizacje producentów sektorów rybołówstwa i akwakultury – Plany produkcji i obrotu – Wsparcie finansowe na opracowanie i realizację tych planów – Warunki kwalifikowalności wydatków – Zakres uznania przysługujący państwom członkowskim – Brak możliwości złożenia wniosku o wsparcie na mocy prawa krajowego)	6
2020/C 61/08	Sprawa C-389/18: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance francophone de Bruxelles - Belgia) – Brussels Securities SA/État belge (Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system opodatkowania stosowany w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich – Dyrektywa 90/435/EWG – Zapobieganie podwójnemu opodatkowaniu – Artykuł 4 ust. 1 tiret pierwsze – Zakaz opodatkowania wypłaconych zysków – Wliczenie dywidend wypłacanych przez spółkę zależną do podstawy opodatkowania spółki dominującej – Odliczenie wypłaconych dywidend od podstawy opodatkowania spółki dominującej i przeniesienie nadwyżki na kolejne okresy podatkowe bez ograniczenia czasowego – Kolejność zaliczania odliczeń podatkowych w zakresie zysków – Utrata korzyści podatkowej)	7
2020/C 61/09	Sprawa C-390/18: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez sędziego śledczego tribunal de grande instance de Paris - Francja) – postępowanie karne przeciwko X (Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2000/31/WE – Usługi społeczeństwa informacyjnego – Dyrektywa 2006/123/WE – Usługi – Umożliwienie nawiązywania kontaktu między gospodarzami posiadającymi miejsca zakwaterowania na wynajem, będącymi bądź niebędącymi przedsiębiorcami, a osobami poszukującymi tego rodzaju zakwaterowania – Kwalifikacja – Przepisy krajowe poddające wykonywanie zawodu pośrednika w obrocie nieruchomościami pewnym ograniczeniom – Dyrektywa 2000/31/WE – Artykuł 3 ust. 4 lit. b) tiret drugie – Obowiązek notyfikacji przepisów ograniczających swobodny przepływ usług społeczeństwa informacyjnego – Brak notyfikacji – Skuteczność – Postępowanie karne, w ramach którego toczy się postępowanie adhezyjne)	8
2020/C 61/10	Sprawa C-442/18 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – Europejski Bank Centralny/Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA (Odwołanie – Odmowa przyznania dostępu do decyzji Rady Prezesów Europejskiego Banku Centralnego (EBC) – Protokół o Statucie Europejskiego Systemu Banków Centralnych i EBC – Artykuł 10 ust. 4 – Poufność posiedzeń – Wynik obrad – Prawo do ujawnienia – Decyzja 2004/258/WE – Dostęp do dokumentów EBC – Artykuł 4 ust. 1 lit. a) – Poufność obrad – Naruszenie ochrony interesu publicznego)	9

2020/C 61/11	C-447/18: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky – Słowacja) – UB/Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava (Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne – Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 3 – Zagadnienia objęte rozporządzeniem – Świadczenie z tytułu starości – Swobodny przepływ pracowników wewnątrz Unii Europejskiej – Rozporządzenie (UE) nr 492/2011 – Artykuł 7 – Równe traktowanie pracowników krajowych i pracowników migrujących – Przywileje socjalne – Ustawodawstwo państwa członkowskiego zastrzegające przyznanie „dodatku dla reprezentantów sportowych” wyłącznie obywatelom tego państwa).....	10
2020/C 61/12	Sprawy połączone C-477/18 i C-478/18: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Niderlandy) – Exportslachterij J. Gosschalk en Zn. BV (C-477/18), Compaxo Vlees Zevenaar BV, Ekro BV, Vion Apeldoorn BV, Vitelco BV (C-478/18)/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 – Artykuł 27 ust. 1 i 4 – Załącznik VI pkt 1 i 2 – Urzędowe kontrole pasz i żywności – Finansowanie – Opłaty z tytułu kontroli urzędowych – Obliczanie – Pojęcie „pracowników zaangażowanych w kontrole urzędowe” – Włączenie pracowników administracyjnych i pomocniczych – Możliwość rozliczania kwadransów zgłoszonych przez ubojnię w związku z kontrolami urzędowymi, lecz nieprzepracowanych – Przesłanki)	11
2020/C 61/13	Sprawa C-523/18: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional - Hiszpania) – Engie Cartagena S.L./Ministerio para la Transición Ecológica, dawniej Ministerio de Industria, Energía y Turismo (Odesłanie prejudycjalne – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej – Wspólne zasady – Dyrektywa 2003/54/WE – Artykuł 3 ust. 2 – Dyrektywa 2009/72/WE – Artykuł 3 ust. 2 – Obowiązki użyteczności publicznej – Pojęcie – Przepisy krajowe – Finansowanie planów efektywności energetycznej – Wyznaczanie producentów energii elektrycznej – Świadczenie obowiązkowe)	12
2020/C 61/14	Sprawa C-532/18: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – GN, reprezentowana przez HM, działającego w charakterze jej przedstawiciela ustawowego/ZU, działający w charakterze syndyka masy upadłości Niki Luftfahrt GmbH (Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Konwencja montrealaska – Artykuł 17 ust. 1 – Odpowiedzialność przewoźnika lotniczego za szkodę z tytułu wypadku – Pojęcie „wypadku” – Statek powietrzny w czasie lotu – Przewrócenie się kubka z kawą umieszczonego na rozkładanym stoliku znajdującym się na oparciu przedniego fotela pasażera – Uszkodzenia ciała pasażera)	13
2020/C 61/15	Sprawa C-582/18 P: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – Viscas Corp./Komisja Europejska, Furukawa Electric Co. Ltd (Odwołanie – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek podziemnych i podmorskich kabli elektrycznych – Podział rynku w ramach projektów – Grzywny – Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien – Ustalenie wartości sprzedaży – Zasada równego traktowania).....	13
2020/C 61/16	Sprawa C-589/18 P: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – Furukawa Electric Co. Ltd/Komisja Europejska, Viscas Corp. (Odwołanie – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek podziemnych i podmorskich kabli elektrycznych – Podział rynku w ramach projektów – Grzywny – Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien – Ustalenie wartości sprzedaży – Zasada równego traktowania)	14
2020/C 61/17	Sprawa C-590/18 P: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – Fujikura Ltd/Komisja Europejska, Viscas Corp. (Odwołanie – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek podziemnych i podmorskich kabli elektrycznych – Podział rynku w ramach projektów – Grzywny – Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien – Ustalenie względnego znaczenia w kartelu uczestników europejskich i pozaeuropejskich – Udział przedsiębiorstw europejskich w kartelu na kilku poziomach – Zasada równego traktowania)	15
2020/C 61/18	Sprawa C-666/18: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Paris – Francja) – IT Development SAS/Free Mobile SAS (Odesłanie prejudycjalne – Własność intelektualna – Egzekwowanie praw własności intelektualnej – Dyrektywa 2004/48/WE – Ochrona prawna programów komputerowych – Dyrektywa 2009/24/WE – Umowa licencyjna dotycząca oprogramowania – Nieautoryzowana modyfikacja kodu źródłowego programu komputerowego przez licencjobiorcę z naruszeniem umowy licencyjnej – Powództwo o stwierdzenie naruszenia prawa do znaku towarowego wniesione przez autora oprogramowania przeciwko licencjobiorcy – Charakter mającego zastosowanie reżimu odpowiedzialności)	15

2020/C 61/19	Sprawa C-715/18: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V./Finanzamt Cuxhaven (Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od towarów i usług (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 98 – Uprawnienie państw członkowskich do zastosowania obniżonej stawki VAT do niektórych dostaw towarów i świadczenia usług – Załącznik III pkt 12 – Obniżona stawka VAT mająca zastosowanie do wynajmu miejsc kempingowych i miejsc do parkowania dla przyczep kempingowych – Kwestia stosowania tej obniżonej stawki do wynajmu miejsc do cumowania łodzi w porcie rekreacyjnym – Porównanie z wynajmem miejsc parkingowych przeznaczonych dla pojazdów – Równość traktowania – Zasada neutralności podatkowej)	16
2020/C 61/20	Sprawa C-752/18: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof - Niemcy) – Deutsche Umwelthilfe eV/Freistaat Bayern (Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Artykuł 6, art. 47 akapit pierwszy i art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Dyrektywa 2008/50/WE – Zanieczyszczenie powietrza – Jakość powietrza – Plan ochrony powietrza – Dopuszczalne wartości dwutlenku azotu – Obowiązek przyjęcia odpowiednich środków w celu zapewnienia możliwie najkrótszego okresu przekroczenia – Obowiązek podjęcia przez sądy krajowe wszelkich niezbędnych środków – Odmowa zastosowania się przez rząd regionalny do nakazu sądowego – Przewidziany względem wysokich rangą polityków i urzędników wysokiego szczebla danego regionu areszt dla celów egzekucji – Skuteczna ochrona sądowa – Prawo do wolności osobistej – Podstawa prawna – Proporcjonalność)	17
2020/C 61/21	Sprawa C-696/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 11 lipca 2019 r. w sprawie T-349/18, Andreas Hauzenberger/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 20 września 2019 r. przez Andreasa Hauzenbergera	17
2020/C 61/22	Sprawa C-855/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 22 listopada 2019 r. – G. Sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy.	18
2020/C 61/23	Sprawa C-866/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 27 listopada 2019 r. – SC przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Warszawie Wydziałowi Realizacji Umów Międzynarodowych.	19
2020/C 61/24	Sprawa C-903/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 10 grudnia 2019 r. – DQ/Ministre de la Transition écologique et solidaire, Ministre de l'Action et des Comptes publics	20
2020/C 61/25	Sprawa C-906/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 11 grudnia 2019 r. – FO/Ministère public	21
2020/C 61/26	Sprawa C-911/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 13 grudnia 2019 r. – Fédération bancaire française (FBF)/Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR)	21
Sąd		
2020/C 61/27	Sprawa T-812/14 RENV: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – BPC Lux 2 i in./Komisja (Pomoc państwa – Pomoc przyznana przez władze portugalskie w ramach rozwiązania instytucji finansowej Banco Espírito Santo – Stworzenie i kapitalizacja instytucji pomostowej – Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym – Brak legitymacji procesowej – Niedopuszczalność)	23
2020/C 61/28	Sprawa T-14/18: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Grecja/Komisja (EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Pomoc bezpośrednia niezwiązana z wielkością produkcji – Ryczałtowa korekta finansowa – Artykuł 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 – Artykuł 12 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014 – Obowiązek uzasadnienia – Ocena szkody – Proporcjonalność)	24

2020/C 61/29	Sprawa T-67/18: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Probelte/Komisja (Środki ochrony roślin – Substancja czynna 8-hydroksychinolina – Wniosek o zmianę warunków zatwierdzenia – Procedura zharmonizowanej klasyfikacji i oznakowania – Prawo do bycia wysłuchanym – Uzasadnione oczekiwania – Oczywisty błąd w ocenie)	24
2020/C 61/30	Sprawa T-211/18: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Vanda Pharmaceuticals/Komisja (Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Wniosek o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego Fanaptum – iloperydon – Decyzja odmowna Komisji – Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 – Naukowa ocena ryzyka i korzyści związanych z produktem leczniczym – Obowiązek uzasadnienia – Oczywisty błąd w ocenie – Proporcjonalność – Równość traktowania)	25
2020/C 61/31	Sprawa T-457/18: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Zotkov/Komisja (Służba publiczna – Personel kontraktowy – Wynagrodzenie – Dodatki rodzinne – Wniosek o traktowanie osoby jako dziecka pozostającego na utrzymaniu – Warunki przyznania – Czynniki, jakie należy uwzględnić przy obliczaniu kosztów utrzymania – Naruszenie prawa)	26
2020/C 61/32	Sprawa T-501/18: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Currency One/EUIPO – Cinkciarz.pl (CINKCIARZ) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy CINKCIARZ – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Charakter odróżniający – Brak charakteru opisowego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Określenie pejoratywne wiążące się z danymi towarami lub usługami)	27
2020/C 61/33	Sprawa T-509/18: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Republika Czeska/Komisja (EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Terminy obowiązujące pomiędzy szeregiem wizyt krajowych organów kontrolnych – Zapowiadanie kontroli na miejscu – Dorozumiane zapowiedzenie – Artykuły 25 i 26 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 809/2014 – Ryczałtowa korekta finansowa)	27
2020/C 61/34	Sprawa T-589/18: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Vins el Cep/EUIPO – Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien (MIM NATURA) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego MIM NATURA – Wcześniejsze rejestracje międzynarodowe słowna MM i graficzna MM i wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy MUMM – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)	28
2020/C 61/35	Sprawa T-624/18: Wyrok Sądu z dnia 18 grudnia 2019 r. – Gres de Aragón/EUIPO (GRES ARAGÓN) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego GRES ARAGÓN – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Brak charakteru opisowego – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia – Naruszenie prawa)	29
2020/C 61/36	Sprawa T-647/18: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – ZQ/Komisja (Służba publiczna – Urzędnicy – Mobbing – Artykuł 12a regulaminu pracowniczego – Wniosek o udzielenie wsparcia – Artykuł 24 regulaminu pracowniczego – Oddalenie wniosku – Rozsądny termin – Brak uprawdopodobnienia – Obowiązek uzasadnienia – odpowiedzialność)	30
2020/C 61/37	Sprawa T-690/18: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO – Vieta Audio (Vita) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy Vita – Decyzja wydana w następstwie stwierdzenia przez Sąd nieważności wcześniejszej decyzji – Artykuł 65 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 72 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Powaga rzeczy osądzonej)	30

2020/C 61/38	Sprawa T-729/18: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – El Corte Inglés/EUIPO – Lloyd Shoes (LLOYD) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie unijnego graficznego znaku towarowego LLOYD – Graficzny unijny znak towarowy LLOYD’S – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Brak podobieństwa towarów i usług – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)	31
2020/C 61/39	Sprawa T-743/18: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Japan Tobacco/EUIPO – I.J. Tobacco Industry (I.J. TOBACCO INDUSTRY) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego I.J. TOBACCO INDUSTRY – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy JTi – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)	32
2020/C 61/40	Sprawa T-28/19: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Karlovarské minerální vody/EUIPO – Aguas de San Martín de Veri (VERITEA) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego VERITEA – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy VERI – AGUA PURA DEL PIRINEO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia)	33
2020/C 61/41	Sprawa T-40/19: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Amigiuitos pets & life/EUIPO – Société des produits Nestlé (THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy ONE – Względne podstawy odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001)	33
2020/C 61/42	Sprawa T-54/19: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Nosio/EUIPO (BIANCOFINO) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego BIANCOFINO – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94 rozporządzenia 2017/1001)	34
2020/C 61/43	Sprawa T-69/19: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Südwestdeutsche Salzwerke/EUIPO (Bad Reichenhaller Alpensaline) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Bad Reichenhaller Alpensaline – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001)	35
2020/C 61/44	Sprawa T-175/19: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft/EUIPO (eVoter) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego eVoter – Względne podstawy odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001)	36
2020/C 61/45	Sprawa T-270/19: Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Amazon Technologies/EUIPO (ring) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy ring – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001)	36
2020/C 61/46	Sprawa T-188/16: Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2019 r. – repowermap.org/EUIPO – Repower (REPOWER) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy REPOWER – Cofnięcie zaskarżonej decyzji – Następca bezprzedmiotowości sporu – Umożnienie postępowania)	37
2020/C 61/47	Sprawa T-394/18: Postanowienie Sądu z dnia 16 grudnia 2019 r. – Kipper/Komisja (Niezależny usługodawca Komisji (free-lance) – Wniosek o przyznanie świadczeń socjalnych przyznawanych urzędnikom kategorii B – Brak właściwości)	38

2020/C 61/48	Sprawa T-756/18: Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2019 r. – AG/Europol (Skarga o stwierdzenie nieważności – Służba publiczna – Decyzja Rady (UE) 2015/1889 w sprawie likwidacji funduszu emerytalnego Europolu – Nieprawidłowości w postępowaniu poprzedzającym wniesienie skargi – Niedopuszczalność)	38
2020/C 61/49	Sprawa T-763/18: Postanowienie Sądu z dnia 18 grudnia 2019 r. – Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności – Pomoc państwa – Pomoc przyznana jakoby bezprawnie przez Węgry na rzecz przedsiębiorstw zatrudniających niepełnosprawnych pracowników – Rzekome decyzje Komisji uznające środek pomocy za zgodny z rynkiem wewnętrznym – Termin do wniesienia skargi – Rozpoczęcie biegu terminu – Powzięcie wiadomości – Dowód – Obowiązek staranności – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność)	39
2020/C 61/50	Sprawa T-12/19: Postanowienie Sądu z dnia 18 grudnia 2019 r. – Nowhere/EUIPO – Junguo Ye (APE TEES) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Uchylenie zaskarżonej decyzji – Następca bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania)	40
2020/C 61/51	Sprawa T-66/19: Postanowienie Sądu z dnia 10 grudnia 2019 r. – Vlaamse Gemeenschap i Vlaams Gewest/Parlament i Rada (Skarga o stwierdzenie nieważności – Rynek wewnętrzny – Podstawowe swobody – Rozporządzenie (UE) 2018/1724 – Utworzenie jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów – Jednostka niższego rzędu niż państwo – Legitymacja procesowa czynna – Indywidualne oddziaływanie – Niedopuszczalność)	40
2020/C 61/52	Sprawa T-74/19: Postanowienie Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – DK Company/EUIPO – Hunter Boot (DENIM HUNTER) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Graficzny unijny znak towarowy DENIM HUNTER – Uchylenie zaskarżonej decyzji – Następca bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania)	41
2020/C 61/53	Sprawa T-154/19: Postanowienie Sądu z dnia 20 grudnia 2019 r. – ZU/ESDZ (Skarga o stwierdzenie nieważności – Służba publiczna – Urzędnicy – Koszty podróży służbowej – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Akt niewywołujący niekorzystnych skutków – Nieprawidłowość postępowania poprzedzającego wniesienie skargi – Przedwczesna skarga – Niedopuszczalność)	42
2020/C 61/54	Sprawa T-192/19: Postanowienie Sądu z dnia 18 grudnia 2019 r. – Ceramica Flaminia/EUIPO – Ceramica Cielo (goclean) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy goclean – Artykuł 103 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Uchylenie zaskarżonej decyzji – Następca bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania)	43
2020/C 61/55	Sprawa T-210/19: Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2019 r. – Società Agricola Tenuta di Rimale i in./Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności – Wspólna polityka rolna – Wiążące normy dotyczące regulowania podaży sera opatrzonego chronioną nazwą pochodzenia – Oddalenie wniosku o przyjęcie aktów wykonawczych – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność)	43
2020/C 61/56	Sprawa T-297/19: Postanowienie Sądu z dnia 20 grudnia 2019 r. – Dragomir/Komisja (Odpowiedzialność pozaumowna – Państwo prawa – Niezawisłość sądownictwa – Prawo do rzetelnego procesu – Ochrona danych osobowych – Nieprzyjęcie przez Komisję środków mających na celu zapewnienie, by Rumunia przestrzegała ciążących na niej zobowiązań – Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna)	44
2020/C 61/57	Sprawa T-319/19: Postanowienie Sądu z dnia 10 grudnia 2019 r. – Gollnisch/Parlament (Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalne – Przepisy dotyczące zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu Europejskiego – Zmiana w ramach uzupełniającego dobrowolnego systemu emerytalnego – Akt regulacyjny – Termin do wniesienia skargi – Przekroczenie terminu – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Uchybienie wymogom formalnym – Niedopuszczalność)	45
2020/C 61/58	Sprawa T-360/19: Postanowienie Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Jalkh/Parlament (Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalne – Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Akt przygotowawczy – Niedopuszczalność)	46

2020/C 61/59	Sprawa T-654/19 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 12 grudnia 2019 r. – FF/Komisja (Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Prawo instytucjonalne – Odpowiedzialność Unii – Fotografia mężczyzny użyta jako ostrzeżenie zdrowotne – Skarga o zadośćuczynienie – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Konieczność – Niedopuszczalność).....	46
2020/C 61/60	Sprawa T-411/18: Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2019 r. – WM/Komisja	47
2020/C 61/61	Sprawa T-827/19: Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2019 r. – Gaspar/Komisja	48
2020/C 61/62	Sprawa T-846/19: Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2019 r. – Golden Omega/Komisja	48
2020/C 61/63	Sprawa T-851/19: Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2019 r. – Body Attack Sports Nutrition/EUIPO – Sakkari (SAKKATTACK).....	49
2020/C 61/64	Sprawa T-857/19: Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2019 r. – Dehousse/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.....	50
2020/C 61/65	Sprawa T-862/19: Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2019 r. – Brasserie St Avold przeciwko EUIPO (Kształt butelki).....	51
2020/C 61/66	Sprawa T-863/19: Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2019 r. – Production Christian Gallimard przeciwko EUIPO – Éditions Gallimard (PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD)	52
2020/C 61/67	Sprawa T-864/19: Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2019 r. – AI i in./ECDC.....	53
2020/C 61/68	Sprawa T-865/19: Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2019 r. – Nevinnomysskiy Azot and NAK „Azot”/Komisja	53
2020/C 61/69	Sprawa T-869/19: Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2019 r. – Tetra/EUIPO – Neusta next (Wave).....	54
2020/C 61/70	Sprawa T-876/19: Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2019 r. – Broadcom/Komisja	55
2020/C 61/71	Sprawa T-877/19: Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2019 r. – Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler/EUIPO – Tigges (TOOLINEO)	56
2020/C 61/72	Sprawa T-878/19: Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2019 r. – Bende/EUIPO – Julius-K9 (K-9)	57
2020/C 61/73	Sprawa T-879/19: Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2019 r. – Sumol + Compal Marcas/EUIPO – Jacob (Dr. Jacob's essentials).....	57
2020/C 61/74	Sprawa T-884/19: Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2019 r. – Folschette i in./Komisja	58
2020/C 61/75	Sprawa T-886/19: Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2019 r. – Design Light & Led Made in Europe i Design Luce & Led Made in Italy/Komisja	59

2020/C 61/76	Sprawa T-15/20: Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2020 r. – Skyliners przeciwko EUIPO – Sky (SKYLINERS) . .	60
2020/C 61/77	Sprawa T-16/20: Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2020 r. – Hub Culture przeciwko EUIPO – PayPal (VEN) . . .	61
2020/C 61/78	Sprawa T-270/18: Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2019 r. – O’Flynn i in./Komisja	62

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

(2020/C 61/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 54 z 17.2.2020

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 45 z 10.2.2020

Dz.U. C 36 z 3.2.2020

Dz.U. C 27 z 27.1.2020

Dz.U. C 19 z 20.1.2020

Dz.U. C 10 z 13.1.2020

Dz.U. C 432 z 23.12.2019

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof - Austria) – Michael Dobersberger/Magistrat der Stadt Wien

(Sprawa C-16/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 56 i 57 TFUE – Swoboda świadczenia usług – Dyrektywa 96/71/WE – Stosowanie – Artykuł 1 ust. 3 lit. a) – Delegowanie pracowników w ramach świadczenia usług – Świadczenie usług w pociągach międzynarodowych – Uregulowania krajowe nakładające obowiązki administracyjne w związku z delegowaniem pracowników)

(2020/C 61/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Michael Dobersberger

Strona przeciwna: Magistrat der Stadt Wien

Sentencja

Artykuł 1 ust. 3 lit. a) dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje on świadczenia – w ramach umowy zawartej pomiędzy przedsiębiorstwem mającym siedzibę w jednym państwie członkowskim a przedsiębiorstwem mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, związanym umową z przewoźnikiem kolejowym mającym siedzibę w tym samym państwie członkowskim – serwisu w wagonach, usług sprzątania lub usług polegających na zapewnianiu pasażerom posiłków i napojów przez pracowników najemnych pierwszego przedsiębiorstwa lub przez pracowników, oddanych mu do dyspozycji przez przedsiębiorstwo również mające siedzibę w tym pierwszym państwie członkowskim, w pociągach międzynarodowych, które przejeżdżają przez terytorium drugiego państwa członkowskiego, w przypadku gdy ci pracownicy wykonują znaczącą część pracy związanej z tymi usługami na terytorium pierwszego państwa członkowskiego, gdzie rozpoczynają lub kończą służbę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 123 z 9.4.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – Pensions-Sicherungs-Verein VVaG/Günther Bauer

(Sprawa C-168/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Ochrona pracowników najemnych na wypadek niewypłacalności pracodawcy – Dyrektywa 2008/94/WE – Artykuł 8 – Dodatkowe programy emerytalne – Ochrona uprawnień do świadczeń emerytalnych – Minimalny gwarantowany poziom ochrony – Obowiązek wyrównania przez byłego pracodawcę obniżenia kwoty świadczenia z pracowniczego programu emerytalnego – Zewnętrzna instytucja emerytalna – Bezpośrednia skuteczność)

(2020/C 61/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pensions-Sicherungs-Verein VVaG

Strona pozwana: Günther Bauer

Sentencja

- 1) Artykuł 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie w sytuacji, gdy pracodawca zapewniający świadczenia z pracowniczego programu emerytalnego za pośrednictwem międzyzakładowej instytucji emerytalnej nie może – z powodu niewypłacalności – zagwarantować wyrównania strat wynikających z obniżenia kwoty świadczeń wypłacanych przez tę instytucję międzyzakładową, na które to obniżenie wyraził zgodę państwowy organ nadzoru nad usługami finansowymi, sprawujący nadzór ostrożnościowy nad tą instytucją.
- 2) Artykuł 8 dyrektywy 2008/94 należy interpretować w ten sposób, że obniżenie, z powodu niewypłacalności byłego pracodawcy, kwoty świadczeń emerytalnych z pracowniczego programu emerytalnego wypłacanych byłemu pracownikowi uważa się za oczywiście nieproporcjonalne, mimo że zainteresowany otrzymuje co najmniej połowę kwoty świadczeń wynikającej z uprawnień nabytych, jeżeli ten był pracownik już żyje lub będzie żył, wskutek tego obniżenia, poniżej progu zagrożenia ubóstwem określonego przez Eurostat dla danego państwa członkowskiego.
- 3) Artykuł 8 dyrektywy 2008/94, przewidujący obowiązek minimalnej ochrony, może wywoływać bezpośredni skutek, w związku z czym możliwe jest powołanie się na niego przeciwko instytucji prawa prywatnego, wyznaczonej przez państwo jako instytucja gwarancyjna na wypadek niewypłacalności pracodawców w dziedzinie pracowniczych programów emerytalnych, jeżeli w świetle powierzonych jej zadań oraz warunków, w których je wykonuje, instytucję tę można traktować na równi z państwem, pod warunkiem że powierzone jej zadanie gwarancyjne rzeczywiście obejmuje rodzaje świadczeń emerytalnych, dla których poszukiwana jest ochrona minimalna przewidziana w tymże art. 8.

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 2.7.2018.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo - Hiszpania) – Club de Variedades Vegetales Protegidas/Adolfo Juan Martínez Sanchís.

(Sprawa C-176/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin – Rozporządzenie (WE) nr 2100/94 – Artykuł 13 ust. 2 i 3 – Skutki ochrony – System ochrony kaskadowej – Uprawa składników odmiany i zbiory ich owoców – Rozróżnienie pomiędzy działaniami wykonywanymi w odniesieniu do składników odmiany a działaniami wykonywanymi w odniesieniu do materiału ze zbioru – Pojęcie „nieupoważnionego użytkowania składników odmiany” – Artykuł 95 – Ochrona tymczasowa)

(2020/C 61/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Strona pozwana: Adolfo Juan Martínez Sanchís

Sentencja

- 1) Artykuł 13 ust. 2 lit. a) i art. 13 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin należy interpretować w ten sposób, że działalność polegająca na uprawie chronionej odmiany i zbiorze jej owoców, które nie mogą być wykorzystywane jako materiał siewny, wymaga uzyskania zgody posiadacza wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin odnośnie do tej odmiany, jeśli spełnione są warunki określone w art. 13 ust. 3 tego rozporządzenia.
- 2) Artykuł 13 ust. 3 rozporządzenia nr 2100/94 należy interpretować w ten sposób, iż owoce odmiany roślin, które nie mogą być wykorzystywane jako materiał siewny, nie mogą zostać uznane za uzyskane w wyniku „nieupoważnionego użytkowania składników” tej odmiany roślin w rozumieniu tego przepisu, w przypadku gdy te składniki odmiany zostały rozmnożone przez szkółkę i sprzedane rolnikowi w okresie pomiędzy publikacją wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmiany roślin odnośnie do tej odmiany a przyznaniem tego prawa. Jeżeli po przyznaniu tej ochrony te składniki odmiany były rozmnażane i sprzedawane bez zgody posiadacza prawa do tej ochrony, posiadacz ten może w odniesieniu do tych owoców powołać się na prawo przyznane mu w art. 13 ust. 2 lit. a) i art. 13 ust. 3 tego rozporządzenia, chyba że miał wystarczającą możliwość wykonania swojego prawa w odniesieniu do tych samych składników odmiany.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 18.6.2018

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag – Niderlandy) – Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers/Tom Kabinet Internet BV, Tom Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV

(Sprawa C-263/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Harmonizacja niektórych aspektów prawa autorskiego i praw pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym – Dyrektywa 2001/29/WE – Artykuł 3 ust. 1 – Prawo do publicznego udostępniania – Podawanie do publicznej wiadomości – Artykuł 4 – Prawo do rozpowszechniania – Wyczerpanie – Książki elektroniczne (e-booki) – Wirtualny rynek „używanych” książek elektronicznych)

(2020/C 61/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers

Strona pozwana: Tom Kabinet Internet BV, Tom Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV.

Sentencja

Dostarczanie publiczności książki elektronicznej poprzez pobranie, dla celów stałego użytku, mieści się w pojęciu „publicznego udostępniania”, a dokładniej w pojęciu „podawania do publicznej wiadomości [...] utworów [autorów] w taki sposób, że osoby postronne mają do nich dostęp w wybranym przez siebie miejscu i czasie”, w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 276 z 6.8.2018.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf - Niemcy) – Cargill Deutschland GmbH/Hauptzollamt Krefeld

(Sprawa C-360/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 1360/2013 – Rolnictwo – Wspólna organizacja rynków – Sektor cukru – Opłaty produkcyjne – Skuteczność (effet utile) – Prawo do zwrotu nienależnie zapłaconych kwot – Możliwość zastosowania krajowych przepisów dotyczących terminów przedawnienia – Zasada skuteczności)

(2020/C 61/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cargill Deutschland GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Krefeld

Sentencja

Rozporządzenie Rady (UE) nr 1360/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006, współczynnik wymagany do obliczenia dodatkowej opłaty na lata gospodarcze 2001/2002 i 2004/2005 oraz kwoty do zapłacenia przez producentów cukru na rzecz sprzedawców buraków w związku z różnicą między maksymalną opłatą a opłatami do pobrania w odniesieniu do lat gospodarczych 2002/2003, 2003/2004 i 2005/2006 należy interpretować w ten sposób, że:

- zwrotu kwot nienależnie uiszczonych przez podmioty gospodarcze z tytułu tych opłat należy dokonywać na podstawie prawa krajowego, w szczególności z uwzględnieniem przewidzianych tamże terminów przedawnienia, z poszanowaniem zasad równowagi i skuteczności;
- stoi ono na przeszkodzie przepisom krajowym, które – w świetle ich wykładni dokonanej przez właściwe sądy krajowe – przewidują, że termin przedawnienia mający zastosowanie do dochodzenia zwrotu nienależnie uiszczonych opłat produkcyjnych w sektorze cukru wygasa przed wejściem w życie tego rozporządzenia, co czyni praktycznie niemożliwym wykonywanie przez te podmioty gospodarcze przyznanego im przez porządek prawny Unii prawa do uzyskania zwrotu tych opłat w odniesieniu do wskazanych w rzeczonym rozporządzeniu lat gospodarczych.

(¹) Dz.U. C 328 z 17.9.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven - Niderlandy) – Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawa C-386/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rybołówstwa – Rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, 1379/2013 i 508/2014 – Organizacje producentów sektorów rybołówstwa i akwakultury – Plany produkcji i obrotu – Wsparcie finansowe na opracowanie i realizację tych planów – Warunki kwalifikowalności wydatków – Zakres uznania przysługujący państwom członkowskim – Brak możliwości złożenia wniosku o wsparcie na mocy prawa krajowego)

(2020/C 61/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel UA

Strona pozwana: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Sentencja

- 1) Artykuł 66 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie odmówiło nadania biegu wnioskowi o przyznanie dotacji złożonemu przez organizację producentów sektorów rybołówstwa i akwakultury w związku z wydatkami poniesionymi przez nią na opracowanie i realizację planu produkcji i obrotu na tej podstawie, że w dniu złożenia wniosku państwo to nie przewidywało jeszcze w swoim wewnętrznym porządku prawnym możliwości rozpatrzenia takiego wniosku.
- 2) Artykuł 66 ust. 1 rozporządzenia nr 508/2014 należy interpretować w ten sposób, że nie przyznaje on bezpośrednio organizacjom producentów sektorów rybołówstwa i akwakultury prawa do wsparcia finansowego w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego w odniesieniu do wydatków poniesionych przez nie w związku z opracowaniem i realizacją planu produkcji i obrotu.
- 3) Artykuł 65 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przyznaniu w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego wsparcia finansowego na wydatki poniesione, począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r., w celu przygotowania i wdrożenia planu produkcji i wprowadzania do obrotu, w przypadku gdy wniosek o dotację został złożony już po przygotowaniu i wdrożeniu tego planu.

(¹) Dz.U. C 294 z 20.8.2018

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance francophone de Bruxelles - Belgia) – Brussels Securities SA/État belge

(Sprawa C-389/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system opodatkowania stosowany w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich – Dyrektywa 90/435/EWG – Zapobieganie podwójnemu opodatkowaniu – Artykuł 4 ust. 1 tiret pierwsze – Zakaz opodatkowania wypłaconych zysków – Wliczenie dywidend wypłacanych przez spółkę zależną do podstawy opodatkowania spółki dominującej – Odliczenie wypłaconych dywidend od podstawy opodatkowania spółki dominującej i przeniesienie nadwyżki na kolejne okresy podatkowe bez ograniczenia czasowego – Kolejność zaliczania odliczeń podatkowych w zakresie zysków – Utrata korzyści podatkowej)

(2020/C 61/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Brussels Securities SA

Strona przeciwna: État belge

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, zmienionej dyrektywą Rady 2003/123/WE z dnia 22 grudnia 2003 r., należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które przewiduje, że dywidendy otrzymane przez spółkę dominującą od spółki zależnej podlegają najpierw włączeniu do podstawy opodatkowania spółki dominującej, a następnie 95 % kwoty wypłaconych dywidend podlega odliczeniu, których nadwyżka może zostać przeniesiona na kolejne okresy podatkowe bez ograniczenia w czasie, przy czym odliczenie to następuje w pierwszej kolejności w stosunku do odliczenia podatkowego innego rodzaju, którego przeniesienie jest ograniczone w czasie.

(¹) Dz.U. C 294 z 20.8.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez sędziego śledczego tribunal de grande instance de Paris - Francja) – postępowanie karne przeciwko X

(Sprawa C-390/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2000/31/WE – Usługi społeczeństwa informacyjnego – Dyrektywa 2006/123/WE – Usługi – Umożliwienie nawiązywania kontaktu między gospodarzami posiadającymi miejsca zakwaterowania na wynajem, będącymi bądź niebędącymi przedsiębiorcami, a osobami poszukującymi tego rodzaju zakwaterowania – Kwalifikacja – Przepisy krajowe poddające wykonywanie zawodu pośrednika w obrocie nieruchomościami pewnym ograniczeniom – Dyrektywa 2000/31/WE – Artykuł 3 ust. 4 lit. b) tiret drugie – Obowiązek notyfikacji przepisów ograniczających swobodny przepływ usług społeczeństwa informacyjnego – Brak notyfikacji – Skuteczność – Postępowanie karne, w ramach którego toczy się postępowanie adhezyjne)

(2020/C 61/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Sędzia śledczy tribunal de grande instance de Paris

Strona w postępowaniu głównym mającym charakter postępowania karnego

X

przy udziale: YA, Airbnb Ireland UC, Hôtelière Turenne SAS, Association pour un hébergement et un tourisme professionnels (AHTOP), Valhotel

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. a) dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywy o handlu elektronicznym), który odsyła do art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, należy interpretować w ten sposób, że usługę pośrednictwa, która polega na umożliwieniu, za wynagrodzeniem, nawiązania za pośrednictwem platformy elektronicznej kontaktu pomiędzy potencjalnymi najemcami a oferującymi usługę krótkoterminowego zakwaterowania wynajmującymi (będącymi bądź niebędącymi przedsiębiorcami), czemu towarzyszy świadczenie również szeregu usług dodatkowych w stosunku do tej usługi pośrednictwa, należy zakwalifikować jako „usługę społeczeństwa informacyjnego” objętą zakresem stosowania dyrektywy 2000/31.

- 2) Artykuł 3 ust. 4 lit. b) tiret drugie dyrektywy 2000/31 należy interpretować w ten sposób, że jednostka może w ramach postępowania karnego obejmującego powództwo adhezyjne sprzeciwić się stosowaniu wobec niej przepisów państwa członkowskiego ograniczających swobodny przepływ świadczonej przez nią z innego państwa członkowskiego usługi społeczeństwa informacyjnego, jeżeli wspomniane przepisy nie zostały notyfikowane zgodnie z przywołanym przepisem dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 301 z 27.8.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – Europejski Bank Centralny/Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA

(Sprawa C-442/18 P) (¹)

(Odwołanie – Odmowa przyznania dostępu do decyzji Rady Prezesów Europejskiego Banku Centralnego (EBC) – Protokół o Statucie Europejskiego Systemu Banków Centralnych i EBC – Artykuł 10 ust. 4 – Poufność posiedzeń – Wynik obrad – Prawo do ujawnienia – Decyzja 2004/258/WE – Dostęp do dokumentów EBC – Artykuł 4 ust. 1 lit. a) – Poufność obrad – Naruszenie ochrony interesu publicznego)

(2020/C 61/10)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: F. Malfrère, M. Ioannidis, pełnomocnicy i H.-G. Kamann, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA (przedstawiciele: L. Soares Romão, J. Shearman de Macedo i D. Castanheira Pereira, advogados)

Sentencja

- 1) Uchyla się pkt 1 sentencji wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 kwietnia 2018 r., Espírito Santo Financial (Portugal)/EBC (T-251/15, EU:T:2018:234) w zakresie, w jakim w punkcie tym Sąd stwierdził nieważność części decyzji Europejskiego Banku Centralnego (EBC) z dnia 1 kwietnia 2015 r. częściowo odmawiającej dostępu do określonych dokumentów dotyczących decyzji EBC z dnia 1 sierpnia 2014 r. w sprawie Banco Espírito Santo SA, w której EBC odmówił dostępu do informacji o kwocie kredytu znajdującej się w wyciągach z protokołów odnotowujących decyzję Rady Prezesów EBC z dnia 28 lipca 2014 r.
- 2) Odwołanie zostaje oddalone w pozostałym zakresie.
- 3) Skarga Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA zostaje oddalona w zakresie, w jakim zmierza ona do stwierdzenia nieważności części decyzji Europejskiego Banku Centralnego (EBC) z dnia 1 kwietnia 2015 r. częściowo odmawiającej dostępu do określonych dokumentów dotyczących decyzji EBC z dnia 1 sierpnia 2014 r. w sprawie Banco Espírito Santo SA, w której EBC odmówił dostępu do informacji o kwocie kredytu znajdującej się w wyciągach z protokołów odnotowujących decyzję Rady Prezesów EBC z dnia 28 lipca 2014 r.
- 4) Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA pokrywa własne koszty oraz jedną trzecią kosztów poniesionych przez Europejski Bank Centralny w ramach niniejszego postępowania odwoławczego oraz w postępowaniu w pierwszej instancji.

- 5) Europejski Bank Centralny (EBC) pokrywa dwie trzecie własnych kosztów związanych z niniejszym postępowaniem odwoławczym oraz z postępowaniem w pierwszej instancji.

(¹) Dz.U. C 445 z 10.12.2018.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky – Słowacja) – UB/Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava

(C-447/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne – Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 3 – Zagadnienia objęte rozporządzeniem – Świadczenie z tytułu starości – Swobodny przepływ pracowników wewnątrz Unii Europejskiej – Rozporządzenie (UE) nr 492/2011 – Artykuł 7 – Równe traktowanie pracowników krajowych i pracowników migrujących – Przywileje socjalne – Ustawodawstwo państwa członkowskiego zastrzegające przyznanie „dodatku dla reprezentantów sportowych” wyłącznie obywatelom tego państwa)

(2020/C 61/11)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UB

Strona pozwana: Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava

Sentencja

- 1) Wykładni art. 3 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy dokonywać w ten sposób, że dodatek wypłacany niektórym czołowym sportowcom, którzy reprezentowali państwo członkowskie lub jego poprzedników prawnych na międzynarodowych zawodach sportowych, nie wchodzi w zakres pojęcia „świadczenia z tytułu starości” w rozumieniu tego przepisu, a zatem jest wyłączony z zakresu stosowania tego rozporządzenia.
- 2) Wykładni art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które uzależniają przyznanie dodatku ustanowionego na rzecz niektórych czołowych sportowców, którzy reprezentowali to państwo członkowskie lub jego poprzedników prawnych w międzynarodowych zawodach sportowych, w szczególności od warunku, aby wnioskodawca posiadał obywatelstwo tego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 328 z 17.9.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nederlandy) – Exportslachterij J. Gosschalk en Zn. BV (C-477/18), Compaxo Vlees Zevenaar BV, Ekro BV, Vion Apeldoorn BV, Vitelco BV (C-478/18)/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawy połączone C-477/18 i C-478/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 – Artykuł 27 ust. 1 i 4 – Załącznik VI pkt 1 i 2 – Urzędowe kontrole pasz i żywności – Finansowanie – Opłaty z tytułu kontroli urzędowych – Obliczanie – Pojęcie „pracowników zaangażowanych w kontrole urzędowe” – Włączenie pracowników administracyjnych i pomocniczych – Możliwość rozliczania kwadransów zgłoszonych przez ubojnię w związku z kontrolami urzędowymi, lecz nieprzepracowanych – Przesłanki)

(2020/C 61/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Exportslachterij J. Gosschalk en Zn. BV (C-477/18), Compaxo Vlees Zevenaar BV, Ekro BV, Vion Apeldoorn BV, Vitelco BV (C-478/18)

Strona pozwana: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Sentencja

- 1) Artykuł 27 ust. 1 i art. 27 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt w związku z pkt 1 i 2 załącznika VI do tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mogą uznać wynagrodzenia i wydatki personelu administracyjnego i pomocniczego za koszty poniesione w ramach kontroli urzędowych w rozumieniu tych przepisów i za nieprzekraczające kosztów poniesionych przez właściwe organy w rozumieniu art. 2 ust. 4 wskazanego rozporządzenia, proporcjonalnie do czasu, jaki jest obiektywnie potrzebny do tego, aby personel ten mógł wykonać czynności nierozdzielnie związane z przeprowadzaniem kontroli urzędowych.
- 2) Artykuł 27 ust. 4 lit. a) rozporządzenia nr 882/2004 w związku z załącznikiem VI do tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie obciążaniu ubojni opłatami za kwadransy kontroli urzędowych, które ubojnie zgłosiły właściwemu organowi w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia nr 882/2004, lecz które nie zostały faktycznie przepracowane, w sytuacji gdy ubojnia poddana takiej kontroli nie poinformowała tego organu z wystarczającym wyprzedzeniem o swej woli skrócenia czasu trwania kontroli w stosunku do czasu pierwotnie przewidzianego.
- 3) Punkt 2 sentencji niniejszego wyroku może odnosić się do sytuacji, w której z jednej strony kontrole urzędowe zostały przeprowadzone przez „wynajętych” urzędowych lekarzy weterynarii, którzy nie otrzymują wynagrodzenia za zgłoszone przez ubojnię, lecz nieprzepracowane kwadransy, a z drugiej strony część opłaty odpowiadająca takim zgłoszonym, lecz nieprzepracowanym kwadransom zostaje przeznaczona na pokrycie ogólnych kosztów poniesionych przez właściwy organ w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia nr 882/2004, jeżeli zostanie wykazane, że część opłaty przypadająca na te kwadransy nie obejmuje kosztów wynagrodzeń „wynajętych” lekarzy weterynarii, którzy nie otrzymują z tego tytułu wynagrodzenia, oraz rzeczywiście odpowiada kosztom ogólnym należącym do jednej lub kilku kategorii kosztów, o których mowa w załączniku VI do tego rozporządzenia.
- 4) Artykuł 27 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia nr 882/2004 należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie stosowaniu wobec ubojni średniej stawki nie tylko w przypadku, gdy kontrole urzędowe są przeprowadzane przez lekarzy weterynarii zatrudnionych przez właściwy organ w rozumieniu art. 2 ust. 4 wskazanego rozporządzenia, lecz również w przypadku, gdy kontrole te są przeprowadzane przez „wynajętych” lekarzy weterynarii, których wynagrodzenie jest niższe, pod warunkiem że opłaty pobierane do celów ogółu kontroli urzędowych nie przewyższają zasadniczo kosztów ponoszonych przez odpowiedzialne właściwe organy w odniesieniu do pozycji wymienionych w załączniku VI do tego rozporządzenia.

- 5) Artykuł 27 ust. 4 lit. a) rozporządzenia nr 882/2004 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by przy obliczaniu wysokości opłat za kontrole urzędowe uwzględniać koszty utworzenia funduszu na rzecz spółki prywatnej, z której to spółki właściwy organ w rozumieniu art. 2 pkt 4 tego rozporządzenia korzysta przy zatrudnianiu urzędowych pracowników pomocniczych, w sytuacji gdy fundusz ten służy do pokrywania wynagrodzeń i kosztów szkolenia pracowników, którzy faktycznie przeprowadzają kontrole urzędowe, jak również do opłacania pracowników, dzięki którym jest możliwe przeprowadzenie kontroli urzędowych w wypadku wystąpienia kryzysu zdrowotnego.

(¹) Dz.U. C 373 z 15.10.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional - Hiszpania) – Engie Cartagena S.L./Ministerio para la Transición Ecológica, dawniej Ministerio de Industria, Energía y Turismo

(Sprawa C-523/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej – Wspólne zasady – Dyrektywa 2003/54/WE – Artykuł 3 ust. 2 – Dyrektywa 2009/72/WE – Artykuł 3 ust. 2 – Obowiązki użyteczności publicznej – Pojęcie – Przepisy krajowe – Finansowanie planów efektywności energetycznej – Wyznaczanie producentów energii elektrycznej – Świadczenie obowiązkowe)

(2020/C 61/13)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Nacional

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Engie Cartagena S.L.

Strona pozwana: Ministerio para la Transición Ecológica, dawniej Ministerio de Industria, Energía y Turismo

przy udziale: Endesa Generación SA, EDP España SAU, Bizkaia Energía, SL, Iberdrola Generación SAU, Tarragona Power SL, Bahía de Bizkaia Electricidad SL, Viesgo Generación SL

Sentencja

Artykuł 3 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE należy interpretować w ten sposób, że świadczenie finansowe nałożone na niektóre przedsiębiorstwa produkujące energię elektryczną w celu finansowania planów oszczędności i efektywności energetycznej zarządzanych przez organ władzy publicznej nie stanowi obowiązku użyteczności publicznej objętego tym przepisem.

(¹) Dz.U. C 408 z 12.11.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – GN, reprezentowana przez HM, działającego w charakterze jej przedstawiciela ustawowego/ZU, działający w charakterze syndyka masy upadłości Niki Luftfahrt GmbH

(Sprawa C-532/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Konwencja montrealaska – Artykuł 17 ust. 1 – Odpowiedzialność przewoźnika lotniczego za szkodę z tytułu wypadku – Pojęcie „wypadku” – Statek powietrzny w czasie lotu – Przewrócenie się kubka z kawą umieszczonego na rozkładanym stoliku znajdującym się na oparciu przedniego fotela pasażera – Uszkodzenia ciała pasażera)

(2020/C 61/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: GN, reprezentowana przez HM, działającego w charakterze jej przedstawiciela ustawowego

Strona pozwana: ZU, działający w charakterze syndyka masy upadłości Niki Luftfahrt GmbH

Sentencja

Artykuł 17 ust. 1 Konwencji o ujednoliceniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „wypadku” w rozumieniu tego postanowienia obejmuje wszystkie sytuacje mające miejsce na pokładzie statku powietrznego, w których przedmiot wykorzystywany na użytek serwisu pokładowego spowodował uszkodzenie ciała pasażera, bez konieczności ustalenia, czy owe sytuacje są wynikiem ryzyka typowego dla przewozów lotniczych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – Viscas Corp./Komisja Europejska, Furukawa Electric Co. Ltd

(Sprawa C-582/18 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek podziemnych i podmorskich kabli elektrycznych – Podział rynku w ramach projektów – Grzywny – Wytoczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien – Ustalenie względnego znaczenia w kartelu uczestników europejskich i pozaeuropejskich – Udział przedsiębiorstw europejskich w kartelu na kilku poziomach – Zasada równego traktowania)

(2020/C 61/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Viscas Corp. (przedstawiciel: J.-F. Bellis, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet, A. Biolan i I. Zaloguin, pełnomocnicy), Furukawa Electric Co. Ltd (przedstawiciele: początkowo A. Luke i C. Pouncey, solicitors, następnie A. Luke i K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Viscas Corp. zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Furukawa Electric Co. Ltd pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – Furukawa Electric Co. Ltd/Komisja Europejska, Viscas Corp.

(Sprawa C-589/18 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek podziemnych i podmorskich kabli elektrycznych – Podział rynku w ramach projektów – Grzywny – Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien – Ustalenie wartości sprzedaży – Zasada równego traktowania)

(2020/C 61/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Furukawa Electric Co. Ltd (przedstawiciele: początkowo A. Luke i C. Pouncey, solicitors, następnie A. Luke i K. Fountoukakos-Kyriakakos, Solicitors)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet, A. Biolan i I. Zaloguin, pełnomocnicy), Viscas Corp. (przedstawiciel: adwokat J.-F. Bellis)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Furukawa Electric Co. Ltd zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Viscas Corp. pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. – Fujikura Ltd/Komisja Europejska, Viscas Corp.

(Sprawa C-590/18 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek podziemnych i podmorskich kabli elektrycznych – Podział rynku w ramach projektów – Grzywny – Wytoczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien – Ustalenie względnego znaczenia w kartelu uczestników europejskich i pozaeuropejskich – Udział przedsiębiorstw europejskich w kartelu na kilku poziomach – Zasada równego traktowania)

(2020/C 61/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Fujikura Ltd (przedstawiciel: adwokat L. Gyselen)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet, A. Biolan i I. Zalaguin, pełnomocnicy), Viscas Corp. (przedstawiciel: adwokat J.-F. Bellis)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Fujikura Ltd zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Viscas Corp. pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Paris – Francja) – IT Development SAS/Free Mobile SAS

(Sprawa C-666/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Własność intelektualna – Egzekwowanie praw własności intelektualnej – Dyrektywa 2004/48/WE – Ochrona prawna programów komputerowych – Dyrektywa 2009/24/WE – Umowa licencyjna dotycząca oprogramowania – Nieautoryzowana modyfikacja kodu źródłowego programu komputerowego przez licencjodawcę z naruszeniem umowy licencyjnej – Powództwo o stwierdzenie naruszenia prawa do znaku towarowego wniesione przez autora oprogramowania przeciwko licencjodawcy – Charakter mającego zastosowanie reżimu odpowiedzialności)

(2020/C 61/18)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: IT Development SAS

Strona pozwana: Free Mobile SAS

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/48/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/24/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych należy interpretować w ten sposób, że naruszenie postanowienia umowy licencyjnej dotyczącej programu komputerowego, które odnosi się do praw własności intelektualnej podmiotu praw autorskich do tego programu, wchodzi w zakres pojęcia „naruszenia praw własności intelektualnej” w rozumieniu dyrektywy 2004/48 i że w konsekwencji wspomnianemu podmiotowi przysługują wszystkie przewidziane w tej dyrektywie gwarancje, bez względu na to, jaki reżim odpowiedzialności został przewidziany w prawie krajowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 4 z 7.1.2019.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V./Finanzamt Cuxhaven

(Sprawa C-715/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od towarów i usług (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 98 – Uprawnienie państw członkowskich do zastosowania obniżonej stawki VAT do niektórych dostaw towarów i świadczenia usług – Załącznik III pkt 12 – Obniżona stawka VAT mająca zastosowanie do wynajmu miejsc kempingowych i miejsc do parkowania dla przyczep kempingowych – Kwestia stosowania tej obniżonej stawki do wynajmu miejsc do cumowania łodzi w porcie rekreacyjnym – Porównanie z wynajmem miejsc parkingowych przeznaczonych dla pojazdów – Równość traktowania – Zasada neutralności podatkowej)

(2020/C 61/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Segler-Vereinigung Cuxhaven e.V.

Strona pozwana: Finanzamt Cuxhaven

Sentencja

Artykuł 98 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z pkt 12 załącznika III do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że obniżona stawka podatku od wartości dodanej określona w tym przepisie w odniesieniu do wynajmu miejsc kempingowych i miejsc do parkowania dla przyczep kempingowych nie ma zastosowania do wynajmu miejsc do cumowania łodzi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 4.3.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof - Niemcy) – Deutsche Umwelthilfe eV/Freistaat Bayern

(Sprawa C-752/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Artykuł 6, art. 47 akapit pierwszy i art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Dyrektywa 2008/50/WE – Zanieczyszczenie powietrza – Jakość powietrza – Plan ochrony powietrza – Dopuszczalne wartości dwutlenku azotu – Obowiązek przyjęcia odpowiednich środków w celu zapewnienia możliwie najkrótszego okresu przekroczenia – Obowiązek podjęcia przez sądy krajowe wszelkich niezbędnych środków – Odmowa zastosowania się przez rząd regionalny do nakazu sądowego – Przewidziany względem wysokich rangą polityków i urzędników wysokiego szczebla danego regionu areszt dla celów egzekucji – Skuteczna ochrona sądowa – Prawo do wolności osobistej – Podstawa prawna – Proporcjonalność)

(2020/C 61/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutsche Umwelthilfe eV

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Sentencja

Wykładni prawa Unii, a w szczególności art. 47 akapit pierwszy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy dokonywać w taki sposób, że w okolicznościach, które charakteryzują się uporczywą odmową zastosowania się przez organ krajowy do orzeczenia sądu nakazującego mu wykonanie jasnego, precyzyjnego i bezwarunkowego obowiązku wynikającego z tego prawa, a w szczególności z dyrektywy 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, na właściwym sądzie krajowym spoczywa obowiązek orzeczenia aresztu dla celów egzekucji względem osób pełniących funkcję polegającą na sprawowaniu władzy publicznej, jeżeli w systemie przepisów prawa wewnętrznego istnieje wystarczająco dostępna, precyzyjna i przewidywalna w zakresie jej stosowania podstawa prawna oraz pod warunkiem, że wprowadzone ograniczenie zagwarantowanego w art. 6 karty praw podstawowych prawa do wolności, wynikające z takiego orzeczenia, spełnia inne przesłanki przewidziane w tym względzie w art. 52 ust. 1 karty. Natomiast w przypadku braku takiej podstawy prawnej w prawie krajowym prawo Unii nie uprawnia tego sądu do zastosowania takiego środka.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 11.2.2019.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 11 lipca 2019 r. w sprawie T-349/18, Andreas Hauzenberger/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 20 września 2019 r. przez Andreasa Hauzenbergera

(Sprawa C-696/19 P)

(2020/C 61/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Andreas Hauzenberger (przedstawiciele: B. Bittner, Rechtsanwalt, U. Heinrich, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. odwołań) odrzucił odwołanie i postanowił, że wnoszący odwołanie pokryje własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 22 listopada 2019 r. – G. Sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy

(Sprawa C-855/19)

(2020/C 61/22)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: G. Sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy artykuł 110 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 273 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ nie sprzeciwiają się przepisowi takiemu jak art. 103 ust. 5a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług ⁽²⁾ stanowiącemu, że w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia paliw silnikowych podatnik jest obowiązany, bez wezwania naczelnika urzędu celnego, do obliczania i wpłacania kwot podatku na rachunek izby celnej właściwej w zakresie wpłat podatku akcyzowego:
 - a) w terminie 5 dni od dnia, w którym towary te zostały wprowadzone do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca odbioru wyrobów akcyzowych - jeżeli towary są nabywane wewnątrzwspólnotowo w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym przez zarejestrowanego odbiorcę z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zgodnie z przepisami o podatku akcyzowym;
 - b) w terminie 5 dni od dnia wprowadzenia tych towarów z terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju do składu podatkowego;
 - c) z chwilą przemieszczenia tych towarów na terytorium kraju - jeżeli towary są przemieszczane poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy zgodnie z przepisami o podatku akcyzowym?

- 2) Czy art. 69 dyrektywy 2006/112/WE nie sprzeciwia się przepisowi takiemu jak art. 103 ust. 5a u.p.t.u. stanowiącemu, że w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia paliw silnikowych podatnik jest obowiązany, bez wezwania naczelnika urzędu celnego, do obliczania i wpłacania kwot podatku na rachunek izby celnej właściwej w zakresie wpłat podatku akcyzowego:
- a) w terminie 5 dni od dnia, w którym towary te zostały wprowadzone do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca odbioru wyrobów akcyzowych - jeżeli towary są nabywane wewnątrzwspólnotowo w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym przez zarejestrowanego odbiorcę z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zgodnie z przepisami o podatku akcyzowym;
 - b) w terminie 5 dni od dnia wprowadzenia tych towarów z terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju do składu podatkowego;
 - c) z chwilą przemieszczenia tych towarów na terytorium kraju - jeżeli towary są przemieszczane poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy zgodnie z przepisami o podatku akcyzowym;
- przy interpretacji, że powyższe kwoty nie stanowią zaliczek na VAT w rozumieniu art. 206 dyrektywy 2006/112/WE?
- 3) Czy zaliczka na VAT w rozumieniu art. 206 dyrektywy 2006/112/WE, nieuiszczona w terminie, traci swój byt prawny z końcem okresu rozliczeniowego podatku, na poczet którego ma być uiszczona?

⁽¹⁾ Dz.U. UE 2006, L 347 s.1

⁽²⁾ Dz. U. 2016, poz. 710, ze zm.; dalej: „u.p.t.u.”

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 27 listopada 2019 r. – SC przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Warszawie Wydziałowi Realizacji Umów Międzynarodowych

(Sprawa C-866/19)

(2020/C 61/23)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC

Strona pozwana: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/04 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że właściwa instytucja:

- a) uwzględnia - zgodnie z prawem krajowym - okresy nieskładkowe w wymiarze nieprzekraczającym 1/3 sumy okresów składkowych ukończonych na podstawie prawa krajowego oraz ustawodawstwa innych państw członkowskich zarówno na użytek ustalenia teoretycznej kwoty (pkt i) jak i rzeczywistej kwoty świadczenia (pkt ii); albo

- b) uwzględnia - zgodnie z prawem krajowym - okresy nieskładkowe w wymiarze nieprzekraczającym 1/3 sumy okresów składkowych ukończonych na podstawie prawa krajowego oraz ustawodawstwa innych państw członkowskich tylko przy ustalaniu teoretycznej kwoty (pkt i), ale nie przy ustalaniu rzeczywistej kwoty świadczenia (pkt ii); albo
- c) nie uwzględnia przy ustalaniu teoretycznej kwoty (pkt i) jak i rzeczywistej kwoty świadczenia (pkt ii) okresów ubezpieczenia w innym państwie członkowskim przy obliczaniu limitu okresów nieskładkowych przewidzianego w prawie krajowym?

(¹) Dz. U. 2004, L 166, s.1; Polskie Wydanie Specjalne Rozdział 05, Tom 05, s.72

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 10 grudnia 2019 r.
– DQ/Ministre de la Transition écologique et solidaire, Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Sprawa C-903/19)

(2020/C 61/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DQ

Strona pozwana: Ministre de la Transition écologique et solidaire, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Pytanie prejudycjalne

Czy możliwość powołania się na art. 11 ust. 1 załącznika VIII do rozporządzenia ustanawiającego regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (¹), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. (²), jest zastrzeżona jedynie dla urzędników i pracowników kontraktowych udostępnionych po raz pierwszy danej administracji krajowej po okresie zatrudnienia w charakterze urzędnika, członka personelu kontraktowego lub członka personelu tymczasowego w instytucji Unii Europejskiej, czy też urzędnicy i pracownicy kontraktowi powracający do służby w administracji krajowej – po okresie wykonywania funkcji w instytucji Unii Europejskiej i po udostępnieniu ich lub przebywaniu na urlopie w tym okresie z przyczyn osobistych – mogą także skorzystać z takiej możliwości?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (warunki zatrudnienia innych pracowników) (Dz.U. 1968, L 56, s. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2004, L 124, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 11 grudnia 2019 r. – FO/Ministère public

(Sprawa C-906/19)

(2020/C 61/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FO

Druga strona postępowania: Ministère public

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 ⁽¹⁾, zgodnie z którym „[p]aństwo członkowskie upoważni właściwe organy do nakładania kar na przedsiębiorstwo lub kierowcę za naruszenie niniejszego rozporządzenia ujawnione na jego terytorium, które nie zostało jeszcze ukarane, nawet gdy naruszenie takie miało miejsce na terytorium innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego”, znajduje zastosowanie jedynie do naruszeń przepisów tego rozporządzenia czy również naruszeń przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym, które zastąpiono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie tachografów stosowanych w transporcie drogowym?
- 2) Czy art. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85, powinien być interpretowany w ten sposób, że pozwala kierowcy odstąpić od stosowania przepisów art. 15 ust. 2 i 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym, które zastąpiono rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie tachografów stosowanych w transporcie drogowym, zgodnie z którymi kierowca powinien być w stanie okazać na każde żądanie funkcjonariusza służb kontrolnych wykresówki oraz wszelkie zapisy sporządzone w ciągu bieżącego dnia oraz poprzednich 28 dni w przypadku używania w okresie 28 dni pojazdu do przewozów, spośród których jedne wchodzą w zakres zastosowania przepisów ustanawiających wspomniany wyjątek, a inne nie pozwalają na żadne odstępstwo od używania urządzenia rejestrującego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 102, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 13 grudnia 2019 r. – Fédération bancaire française (FBF)/Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR)

(Sprawa C-911/19)

(2020/C 61/26)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fédération bancaire française (FBF)

Druga strona postępowania: Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wytyczne wydane przez europejski organ nadzoru mogą być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności przewidzianej w art. 263 TFUE? Jeśli tak, czy zrzeczenie zawodowe jest uprawnione do zakwestionowania – w drodze skargi o stwierdzenie nieważności – ważności wytycznych skierowanych do członków, których interesów broni, a które nie dotyczą go ani bezpośrednio, ani indywidualnie?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na któreś z dwóch pytań zadanych w pkt 1 – czy wytyczne wydane przez europejski organ nadzoru mogą być przedmiotem wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przewidzianego w art. 267 TFUE? Jeśli tak, czy zrzeczenie zawodowe jest uprawnione do zakwestionowania – w drodze zarzutu – ważności wytycznych skierowanych do członków, których interesów broni, a które nie dotyczą go ani bezpośrednio, ani indywidualnie?
- 3) W sytuacji, gdyby Fédération bancaire française było uprawnione do zakwestionowania – w drodze zarzutu – wytycznych przyjętych przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w dniu 22 marca 2016 r., to czy Urząd ten, wydając owe wytyczne, przekroczył kompetencje przyznane mu na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. 2010, L 331, s. 12).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – BPC Lux 2 i in./Komisja

(Sprawa T-812/14 RENV) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa – Pomoc przyznana przez władze portugalskie w ramach rozwiązania instytucji finansowej Banco Espírito Santo – Stworzenie i kapitalizacja instytucji pomostowej – Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym – Brak legitymacji procesowej – Niedopuszczalność)

(2020/C 61/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BPC Lux 2 Sàrl (Senningerberg, Luksemburg) i 19 innych skarżących, których nazwy figurują w załączniku do wyroku (przedstawiciele: J. Webber, M. Steenson, solicitors, B. Woolgar i K. Bacon, barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i P.-J. Loewenthal, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i S. Jaulino, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata M. Mendesa Pereirę)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2014) 5682 z dnia 3 sierpnia 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.39250 (2014/N) – Portugalia – Rozwiązanie Banco Espírito Santo, SA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) BPC Lux 2 Sàrl i inni skarżący, których nazwy figurują w załączniku, pokrywają poza kosztami własnymi, koszty poniesione przez Komisję Europejską w niniejszym postępowaniu i w postępowaniu w przedmiocie środka tymczasowego.
- 3) Komisja Europejska pokrywa koszty, które poniosła w postępowaniu odwoławczym.
- 4) Republika Portugalska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 9.2.2015.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Grecja/Komisja**(Sprawa T-14/18) ⁽¹⁾**

(EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Pomoc bezpośrednia niezwiązana z wielkością produkcji – Ryczałtowa korekta finansowa – Artykuł 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 – Artykuł 12 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014 – Obowiązek uzasadnienia – Ocena szkody – Proporcjonalność)

(2020/C 61/28)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou i A. Vasilopoulou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i D. Bianchi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/2014 z dnia 8 listopada 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2017, L 292, s. 61) w zakresie, w jakim dotyczy ona Republiki Greckiej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Probelte/Komisja**(Sprawa T-67/18) ⁽¹⁾**

(Środki ochrony roślin – Substancja czynna 8-hydroksychinolina – Wniosek o zmianę warunków zatwierdzenia – Procedura zharmonizowanej klasyfikacji i oznakowania – Prawo do bycia wysłuchanym – Uzasadnione oczekiwania – Oczwisty błąd w ocenie)

(2020/C 61/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Probelte, SA (Murcja, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i S. Saez Moreno)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Lewis, G. Koleva i I. Naglis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/2065 z dnia 13 listopada 2017 r. potwierdzającego warunki zatwierdzenia substancji czynnej 8-hydroksychinolina określone w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011 i zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/408 w odniesieniu do włączenia substancji czynnej 8-hydroksychinolina do wykazu substancji kwalifikujących się do zastąpienia (Dz.U. 2017, L 295, s. 40).

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *Probelte, SA pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Komisję Europejską.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Vanda Pharmaceuticals/Komisja

(Sprawa T-211/18) ⁽¹⁾

(Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Wniosek o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego Fanaptum – iloperydon – Decyzja odmowna Komisji – Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 – Naukowa ocena ryzyka i korzyści związanych z produktem leczniczym – Obowiązek uzasadnienia – Oczywisty błąd w ocenie – Proporcjonalność – Równość traktowania)

(2020/C 61/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vanda Pharmaceuticals Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci M. Meulenbelt, B. Natens, A.S. Melin i C. Muttin)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Haasbeek i A. Sipos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności, z jednej strony, decyzji wykonawczej Komisji C(2018) 252 final z dnia 15 stycznia 2018 r. w sprawie odmowy, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004, L 136, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 13, t. 34, s. 229), wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu produktu leczniczego stosowanego u ludzi „Fanaptum – iloperydon”, a z drugiej strony, opinii oraz sprawozdania oceniającego Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi Europejskiej Agencji ds. Produktów Leczniczych (EMA) z dnia 9 listopada 2017 r.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *Vanda Pharmaceuticals Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 190 z 4.6.2018.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Zotkov/Komisja

(Sprawa T-457/18) (¹)

(Służba publiczna – Personel kontraktowy – Wynagrodzenie – Dodatki rodzinne – Wniosek o traktowanie osoby jako dziecka pozostającego na utrzymaniu – Warunki przyznania – Czynniki, jakie należy uwzględnić przy obliczaniu kosztów utrzymania – Naruszenie prawa)

(2020/C 61/31)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Rosen D. Zotkov (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat N. Stankov)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: Y. Marinova i D. Milanowska, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 270 TFUE wniosek o, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 kwietnia 2018 r. oddalającej wniosek skarżącego o przyznanie dodatku dla osób traktowanych jako dziecko pozostające na utrzymaniu, a po drugie, zmianę tej decyzji przez Komisję, po dokonaniu korekty obliczeń finansowych.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *Rosen D. Zotkov zostaje obciążony kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 341 z 24.9.2018.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Currency One/EUIPO – Cinkciarz.pl (CINKCIARZ)**(Sprawa T-501/18) ⁽¹⁾**

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy CINKCIARZ – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Charakter odróżniający – Brak charakteru opisowego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Określenie pejoratywne wiążące się z danymi towarami lub usługami)

(2020/C 61/32)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Currency One S.A. (Poznań, Polska) (przedstawiciele: adwokat P. Szmidt i radca prawny B. Jóźwiak)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polska) (przedstawiciele: radca prawny E. Skrzydło-Tefelska i adwokat K. Gajek)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 czerwca 2018 r. (sprawa R 2598/2017-5) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy Currency One a Cinkciarz.pl.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Currency One S.A. pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) oraz przez Cinkciarz.pl sp. z o.o.

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 8.10.2018.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Republika Czeska/Komisja**(Sprawa T-509/18) ⁽¹⁾**

(EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Terminy obowiązujące pomiędzy szeregiem wizyt krajowych organów kontrolnych – Zapowiadanie kontroli na miejscu – Dorozumiane zapowiedzenie – Artykuły 25 i 26 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 809/2014 – Ryczałtowa korekta finansowa)

(2020/C 61/33)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula i J. Vlácil, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Lewis, A. Sauka i K. Walkerová, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/873 z dnia 13 czerwca 2018 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2018, L 152, s. 29) w zakresie, w jakim wyłącza ona poniesione przez Republikę Czeską wydatki w ramach EFRROW w kwocie 151 116,65 EUR.

Sentencja

- 1) *Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/873 z dnia 13 czerwca 2018 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim Komisja wyłączyła z niej płatności dokonane przez Republikę Czeską w ramach EFRROW w wysokości 151 116,65 EUR.*
- 2) *Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 399 z 5.11.2018.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Vins el Cep/EUIPO – Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien (MIM NATURA)

(Sprawa T-589/18) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego MIM NATURA – Wcześniejsze rejestracje międzynarodowe słowna MM i graficzna MM i wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy MUMM – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)

(2020/C 61/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vins el Cep, SL (Sant Sadurní d'Anoia, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Vázquez Salleras i G. Ferrer Gonzalvez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: E. Markakis i H. O'Neill, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien GmbH (Eltville, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat W. Berlit)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 lipca 2018 r. (sprawa R 2270/2017-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Sektkellereien a Vins el Cep, SL.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Vins el Cep, SL, pokrywa koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Sądu z dnia 18 grudnia 2019 r. – Gres de Aragón/EUIPO (GRES ARAGÓN)

(Sprawa T-624/18) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego GRES ARAGÓN – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Brak charakteru opisowego – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia – Naruszenie prawa)

(2020/C 61/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Gres de Aragón, SA (Alcalñiz, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Learte Álvarez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: S. Palmero Cabezas, H. O'Neill i D. Botis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwotnej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 sierpnia 2018 r. (sprawa R 2269/2017-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego GRES ARAGÓN jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 16 sierpnia 2018 r. (sprawa R 2269/2017-1).
- 2) EUIPO zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 445 z 10.12.2018.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – ZQ/Komisja**(Sprawa T-647/18) ⁽¹⁾****(Służba publiczna – Urzędnicy – Mobbing – Artykuł 12a regulaminu pracowniczego – Wniosek o udzielenie wsparcia – Artykuł 24 regulaminu pracowniczego – Oddalenie wniosku – Rozsądny termin – Brak uprawdopodobnienia – Obowiązek uzasadnienia – odpowiedzialność)**

(2020/C 61/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZQ (przedstawiciele: adwokaci B. Cortese i C. Cortese)

Strona pozwana: Komisja Europejska (B. Mongin, pełnomocnik, wspomagany przez adwokata A. Dal Ferra)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 270 TFUE wniosek o, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 15 grudnia 2017 r. oddalającej wniosek o udzielenie wsparcia złożony przez skarżącego w dniu 18 sierpnia 2017 r., oraz w stosownym wypadku, decyzji Komisji z dnia 19 lipca 2018 r. oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącego w dniu 19 marca 2018 r., a po drugie, o odszkodowanie i zadośćuczynienie za doznane szkodę i krzywdę.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) ZQ pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 14.1.2019.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO – Vieta Audio (Vita)**(Sprawa T-690/18) ⁽¹⁾****(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy Vita – Decyzja wydana w następstwie stwierdzenia przez Sąd nieważności wcześniejszej decyzji – Artykuł 65 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 72 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Powaga rzeczy osądzonej)**

(2020/C 61/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Malynicz, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i H. O'Neill, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Vieta Audio, SA (Barcelona, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 września 2018 r. (sprawa R 695/2018 4) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Vieta Audio a Sony Interactive Entertainment Europe.

Sentencja

- 1) *Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 10 września 2018 r. (sprawa R 695/2018 4) dotyczącej postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku pomiędzy Vieta Audio, SA a Sony Interactive Entertainment Europe Ltd.*
- 2) *EUIPO pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Sony Interactive Entertainment Europe.*

(¹) Dz.U. C 35 z 28.1.2019.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – El Corte Inglés/EUIPO – Lloyd Shoes (LLOYD)

(Sprawa T-729/18) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie unijnego graficznego znaku towarowego LLOYD – Graficzny unijny znak towarowy LLOYD'S – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Brak podobieństwa towarów i usług – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)

(2020/C 61/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J.F. Crespo Carrillo i H. O'Neill, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Lloyd Shoes GmbH (Sulingen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Stöckel)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 września 2018 r. (sprawa R 2385/2017-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między El Corte Inglés a Lloyd Shoes.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) El Corte Inglés, SA pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).
- 3) Lloyd Shoes GmbH pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 44 z 4.2.2019.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Japan Tobacco/EUIPO – I.J. Tobacco Industry (I.J. TOBACCO INDUSTRY)

(Sprawa T-743/18) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego I.J. TOBACCO INDUSTRY – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy JTi – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)

(2020/C 61/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Japan Tobacco, Inc. (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci J. Gracia Albero i R. Ahijón Lana)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: E. Śliwińska, J. Ivanauskas i H. O'Neill, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: I.J. Tobacco Industry FZE (Ras al-Chajma, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciel: adwokat A.-E. Malami)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 października 2018 r. (sprawa R 979/2018-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Japan Tobacco a I.J. Tobacco Industry.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Japan Tobacco, Inc pokrywa własne koszty, koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), a także koszty poniesione przez I.J. Tobacco Industry FZE.

(¹) Dz.U. C 65 z 18.2.2019.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Karlovarské minerální vody/EUIPO – Aguas de San Martín de Veri (VERITEA)**(Sprawa T-28/19) ⁽¹⁾**

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego VERITEA – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy VERI – AGUA PURA DEL PIRINEO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia)

(2020/C 61/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Karlovarské minerální vody a.s. (Karlovy Vary, Czechy) (przedstawiciel: adwokat J. Mrázek)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: L. Lapinskaite, J. Crespo Carrillo i H. O'Neill, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Aguas de San Martín de Veri, SA (Bisaurri, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 listopada 2018 r. (sprawa R 499/2018-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Aguas de San Martín de Veri et Karlovarské minerální vody.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Karlovarské minerální vody a.s. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 4.3.2019.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Amigüitos pets & life/EUIPO – Société des produits Nestlé (THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect)**(Sprawa T-40/19) ⁽¹⁾**

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego THE ONLY ONE by alphaspirt wild and perfect – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy ONE – Względne podstawy odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001)

(2020/C 61/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Amigüitos pets & life, SA (Lorca, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: G. Sakalaitė-Orlovskienė i J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht i C. Elkemann)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 listopada 2018 r. (sprawa R 272/2018–4), dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu między Société des produits Nestlé a Amigüitos pets & life.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 19 listopada 2018 r. (sprawa R 272/2018–4).
- 2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 3) EUIPO pokrywa własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez Amigüitos pets & life, SA, w tym kosztów związanych z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą.
- 4) Société des produits Nestlé, SA pokrywa własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez Amigüitos pets & life, SA, w tym kosztów związanych z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą.

(¹) Dz.U. C 93 z 11.3.2019.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Nosio/EUIPO (BIANCOFINO)

(Sprawa T-54/19) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego BIANCOFINO – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94 rozporządzenia 2017/1001)

(2020/C 61/42)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Nosio SpA (Mezzocorona, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci J. Graffer i A. Ottolini)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 listopada 2018 r. (sprawa R 2434/2017-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego BIANCOFINO jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *Nosio SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 112 z 25.3.2019.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Südwestdeutsche Salzwerke/EUIPO (Bad Reichenhaller Alpinsaline)

(Sprawa T-69/19) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Bad Reichenhaller Alpinsaline – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001)

(2020/C 61/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Südwestdeutsche Salzwerke AG (Heilbronn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Douglas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Eberl i A. Söder, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 września 2018 r. (sprawa R 412/2018-1) dotyczącą zgłoszenia do rejestracji oznaczenia graficznego Bad Reichenhaller Alpinsaline jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *Südwestdeutsche Salzwerke AG zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 112 z 25.3.2019.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft/EUIPO (eVoter)**(Sprawa T-175/19) ⁽¹⁾****(Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego eVoter – Względne podstawy odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001)**

(2020/C 61/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony*Strona skarżąca:* Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft eV (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat L. Genz)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Eberl i A. Söder, pełnomocnicy)**Przedmiot**

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 stycznia 2019 r. (sprawa R 1 983/2018-5) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego eVoter jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft eV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 164 z 13.5.2019.

Wyrok Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Amazon Technologies/EUIPO (ring)**(Sprawa T-270/19) ⁽¹⁾****(Znak towarowy Unii Europejskiej – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy ring – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001)**

(2020/C 61/45)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Amazon Technologies, Inc. (Seattle, Waszyngton, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci A. Klett i C. Mikyska)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Lapinskaite, pełnomocnik).**Przedmiot**

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 lutego 2019 r. (sprawa R 2211/2018-5), dotyczącą rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię Europejską graficznego znaku towarowego ring.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Amazon Technologies, Inc., pokrywa koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2019 r. – repowermap.org/EUIPO – Repower (REPOWER)

(Sprawa T-188/16) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy REPOWER – Cofnięcie zaskarżonej decyzji – Następca bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania)

(2020/C 61/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: repowermap.org (Berno, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Repower AG (Brusio, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci R. Kunz-Hallstein i H.P. Kunz-Hallstein)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 lutego 2016 r. (sprawa R 2311/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między repowermap.org a Repower.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 222 z 20.6.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 16 grudnia 2019 r. – Kipper/Komisja**(Sprawa T-394/18)****(Niezależny usługodawca Komisji (free-lance) – Wniosek o przyznanie świadczeń socjalnych przyznawanych urzędnikom kategorii B – Brak właściwości)**

(2020/C 61/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Michael Kipper (Remich, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat H-J. Dupré)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Mongin i T. Bohr, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o przyznanie szeregu świadczeń socjalnych przyznawanych urzędnikom kategorii B.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona z uwagi na wniesienie jej do niewłaściwego do jej rozpoznania sądu.
- 2) Michael Kipper zostaje obciążony kosztami postępowania.

Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2019 r. – AG/Europol**(Sprawa T-756/18) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności – Służba publiczna – Decyzja Rady (UE) 2015/1889 w sprawie likwidacji funduszu emerytalnego Europolu – Nieprawidłowości w postępowaniu poprzedzającym wniesienie skargi – Niedopuszczalność)**

(2020/C 61/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: AG (przedstawiciel: adwokat C. Abrar)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (przedstawiciele: J. Tael i A. Ketels, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów D. Waelbroeck i A. Duron)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Europolu oddalającej zażalenie skarżącego z dnia 2 lipca 2018 r. na dorozumianą decyzję odmowną Europolu w przedmiocie wydania decyzji z uzasadnieniem dotyczącej uprawnień skarżącego w ramach niezależnego tymczasowego funduszu emerytalnego utworzonego na podstawie art. 37 załącznika 6 do regulaminu pracowniczego Europolu.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Postępowanie w sprawie wniosku Rady Unii Europejskiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) AG i Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) pokrywają własne koszty.
- 4) Rada pokrywa własne koszty związane z wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 93 z 11.3.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 18 grudnia 2019 r. – Lazarus Szolgáttató és Kereskedelmi/Komisja**(Sprawa T-763/18) (¹)**

(Skarga o stwierdzenie nieważności – Pomoc państwa – Pomoc przyznana jakoby bezprawnie przez Węgry na rzecz przedsiębiorstw zatrudniających niepełnosprawnych pracowników – Rzekome decyzje Komisji uznające środek pomocy za zgodny z rynkiem wewnętrznym – Termin do wniesienia skargi – Rozpoczęcie biegu terminu – Powzięcie wiadomości – Dowód – Obowiązek staranności – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność)

(2020/C 61/49)**Język postępowania: węgierski****Strony**

Strona skarżąca: Lazarus Szolgáttató és Kereskedelmi Kft. (Lazarus Kft.) (Békés, Węgry) (przedstawiciel: adwokat L. Szabó)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Bottka i C. Georgieva-Kecsmar, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji, które Komisja wydała podobno w przedmiocie, po pierwsze, skargi SA.29432 – CP 290/2009 – Węgry – Pomoc na rzecz zatrudnienia niepełnosprawnych pracowników, która miała zostać przyznana bezprawnie z uwagi na dyskryminujący charakter uregulowań, a po drugie, skargi SA.45498 (FC/2016) – Skarga OPS Újpest-lift Kft. dotycząca pomocy państwa przyznanej w latach 2006–2012 na rzecz przedsiębiorstw zatrudniających niepełnosprawnych pracowników.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Lazarus Szolgáttató és Kereskedelmi Kft. (Lazarus Kft.) zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 103 z 18.3.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 18 grudnia 2019 r. – Nowhere/EUIPO – Junguo Ye (APE TEES)**(Sprawa T-12/19) ⁽¹⁾****(Znak towarowy Unii Europejskiej – Uchylenie zaskarżonej decyzji – Następca bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania)**

(2020/C 61/50)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Nowhere Co. Ltd (Tokio, Japonia) (przedstawiciel: adwokat A. Norris)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: P. Sipos i H. O'Neill, pełnomocnicy).*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem:* Junguo Ye (Elche, Hiszpania)**Przedmiot**

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 października 2018 r. (sprawa R 2474/2017-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Nowhere i J. Ye.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 25.2.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 10 grudnia 2019 r. – Vlaamse Gemeenschap i Vlaams Gewest/Parlament i Rada**(Sprawa T-66/19) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności – Rynek wewnętrzny – Podstawowe swobody – Rozporządzenie (UE) 2018/1724 – Utworzenie jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów – Jednostka niższego rzędu niż państwo – Legitymacja procesowa czynna – Indywidualne oddziaływanie – Niedopuszczalność)**

(2020/C 61/51)

Język postępowania: niderlandzki

Strony*Strona skarżąca:* Vlaamse Gemeenschap (Belgia) i Vlaams Gewest (Belgia) (przedstawiciele: adwokaci T. Eyskens, N. Bonbled i P. Gey-sens)*Strona pozwana:* Parlament Europejski (przedstawiciele: I. McDowell, R. van de Westelaken i M. Peternel, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: K. Michoel i O. Segnana, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie zmierzające do stwierdzenia nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1724 z dnia 2 października 2018 r. w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 (Dz.U. 2018, L 295, s. 1)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Nie ma konieczności wydawania rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku Komisji Europejskiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 3) Vlaamse Gemeenschap i Vlaams Gewest pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Parlament Europejski i Radę Unii Europejskiej.
- 4) Komisja pokrywa własne koszty związane z wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 122 z 1.4.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – DK Company/EUIPO – Hunter Boot (DENIM HUNTER)

(Sprawa T-74/19) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Graficzny unijny znak towarowy DENIM HUNTER – Uchylenie zaskarżonej decyzji – Następca bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania)

(2020/C 61/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DK Company A/S (Ikast, Dania) (przedstawiciel: adwokat S. Hansen)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: E. Markakis, pełnomocnik).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Hunter Boot (Edynburg, Zjednoczone Królestwo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 listopada 2018 r. (sprawa R 849/2018-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Hunter Boot a DK Company

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 112 z 25.3.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 20 grudnia 2019 r. – ZU/ESDZ

(Sprawa T-154/19) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności – Służba publiczna – Urzędnicy – Koszty podróży służbowej – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Akt niewywołujący niekorzystnych skutków – Nieprawidłowość postępowania poprzedzającego wniesienie skargi – Przedwczesna skarga – Niedopuszczalność)

(2020/C 61/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZU (przedstawiciel: adwokat C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (przedstawiciele: S. Marquardt i R. Spac, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego ESDZ z dnia 30 listopada 2018 r. w zakresie, w jakim oddalono w niej zażalenie skarżącego z dnia 27 lipca 2018 r., ponieważ w sposób dorozumiany oddalono wniosek skarżącego z dnia 26 lutego 2018 r. dotyczący kosztów podróży służbowej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) ZU zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C C 155 z 6.5.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 18 grudnia 2019 r. – Ceramica Flaminia/EUIPO – Ceramica Cielo (goclean)**(Sprawa T-192/19) ⁽¹⁾****(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy goclean – Artykuł 103 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Uchylenie zaskarżonej decyzji – Następcza bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania)**

(2020/C 61/54)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Ceramica Flaminia SpA (Civita Castellana, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Improda i R. Arista)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Capostagno, pełnomocnik).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Ceramica Cielo SpA (Fabrica di Roma, Włochy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 stycznia 2019 r. (sprawa R 991/2018-2), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Ceramica Cielo a Ceramica Flaminia.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 17.6.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 17 grudnia 2019 r. – Società Agricola Tenuta di Rimale i in./Komisja**(Sprawa T-210/19) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności – Wspólna polityka rolna – Wiążące normy dotyczące regulowania podaży sera opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia – Oddalenie wniosku o przyjęcie aktów wykonawczych – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność)**

(2020/C 61/55)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Società Agricola Tenuta di Rimale Ss (Fidenza, Włochy) i 9 pozostałych skarżących, których nazwy zostały wymienione w załączniku do postanowienia (przedstawiciele: M. Libertini, A. Scognamiglio i M. Spolidoro, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi i F. Moro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji jakoby zawartej w piśmie Komisji z dnia 6 lutego 2019 r. [Ares(2019) 677860] oddalającym wniosek skarżących, po pierwsze, o stwierdzenie naruszenia przez władze włoskie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. 2013, L 347, s. 671) i art. 101 TFUE, oraz, po drugie, o przyjęcie przez Komisję aktów wykonawczych na podstawie art. 150 ust. 8 wspomnianego rozporządzenia nakładających na Republikę Włoską obowiązek uchylenia przepisów dotyczących regulowania podaży sera Parmigiano Reggiano w odniesieniu do okresu 2017–2019.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) *Società Agricola Tenuta di Rimale Ss i pozostałe skarżące, których nazwy zostały wymienione w załączniku, zostają obciążone kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 20 grudnia 2019 r. – Dragomir/Komisja

(Sprawa T-297/19) (¹)

(Odpowiedzialność pozaumowna – Państwo prawa – Niezawisłość sądownictwa – Prawo do rzetelnego procesu – Ochrona danych osobowych – Nieprzyjęcie przez Komisję środków mających na celu zapewnienie, by Rumunia przestrzegała ciążących na niej zobowiązań – Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna)

(2020/C 61/56)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Daniel Dragomir (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat R. Chiriță)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Giolito i H. Stancu, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 268 TFUE żądanie uzyskania odszkodowania za szkodę, jaką skarżący miał ponieść ze względu na, po pierwsze, niewypełnienie przez Komisję ciążących na niej zobowiązań związanych z przestrzeganiem przez Rumunię zasady państwa prawa, niezawisłości sądownictwa i prawa do rzetelnego procesu, a po drugie niewypełnienie przez Komisję ciążących na niej zobowiązań związanych z ochroną danych osobowych.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *Daniel Dragomir ponosi koszty postępowania.*

(¹) Dz.U. C 270 z 12.8.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 10 grudnia 2019 r. – Gollnisch/Parlament

(Sprawa T-319/19) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalne – Przepisy dotyczące zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu Europejskiego – Zmiana w ramach uzupełniającego dobrowolnego systemu emerytalnego – Akt regulacyjny – Termin do wniesienia skargi – Przekroczenie terminu – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Uchybienie wymogom formalnym – Niedopuszczalność)

(2020/C 61/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Francja) (przedstawiciel: adwokat B. Bonnefoy-Claudet)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: Z. Nagy i M. Ecker, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 10 grudnia 2018 r., zmieniającej przepisy wykonawcze do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego (Dz.U. 2018 C 466, s. 8) oraz o stwierdzenie nieważności pisma Przewodniczącego Parlamentu z dnia 26 marca 2019 r. oddalającego odwołanie od decyzji Prezydium Parlamentu, jak również wszystkich aktów wydanych na mocy tej decyzji.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.*
- 2) *Bruno Gollnisch pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Parlament Europejski.*

(¹) Dz.U. C 255 z 29.7.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 19 grudnia 2019 r. – Jalkh/Parlament**(Sprawa T-360/19) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalne – Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Akt przygotowawczy – Niedopuszczalność)**

(2020/C 61/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: Z. Nagy i S. Lucente, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w odniesieniu do współpracy z Prokuraturą Europejską i skuteczności dochodzeń prowadzonych przez OLAF [COM(2018)0338 – C8–0214/2018 20182018J0170(COD)].

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Jean-François Jalkh pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 263 z 5.8.2019.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 12 grudnia 2019 r. – FF/Komisja**(Sprawa T-654/19 R)****(Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Prawo instytucjonalne – Odpowiedzialność Unii – Fotografia mężczyzny użyta jako ostrzeżenie zdrowotne – Skarga o zadośćuczynienie – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Konieczność – Niedopuszczalność)**

(2020/C 61/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: FF (przedstawiciel: A. Fittante, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Rubene i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE wniosek o zarządzenie sporządzenia ekspertyzy jako środka tymczasowego

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
 - 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.
-

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2019 r. – WM/Komisja**(Sprawa T-411/18)**

(2020/C 61/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: WM (przedstawiciel: B. Entringer, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej z dnia 27 września 2017 r., utworzonej na potrzeby konkursu otwartego EPSO/AD/338/17, o nieumieszczeniu skarżącego na liście rezerwy kadrowej;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 19 kwietnia 2018 r. oddalającej zażalenie nr R/75/17;
- zasądzenie na rzecz skarżącego kwoty nie mniejszej niż 25 000 EUR tytułem odszkodowania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedyny zarzut dotyczący naruszenia przez Komisję zasady niedyskryminacji oraz równego traktowania w dziedzinie zatrudnienia i pracy.

- Na poparcie tego zarzutu skarżący powołuje się na art. 5 dyrektywy 2000/78 ⁽¹⁾ i na art. 1d Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej oraz podnosi, że strona pozwana nie dokonała wymaganej, indywidualnej oceny potrzeb skarżącego.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000 L 303, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2019 r. – Gaspar/Komisja**(Sprawa T-827/19)**

(2020/C 61/61)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Norbert Gaspar (Mensdorf, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat R. Wardyn)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania***Strona skarżąca* wnosi do Sądu o:

- stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 23 maja 2018 r.; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego i art. 7 ust. 1 ogólnych przepisów wykonawczych:
 - lata uprawniające do emerytury podlegające przeniesieniu powinny być obliczane na podstawie faktycznie przekazanej kwoty po odliczeniu wzrostu wartości kapitału między dniem wystąpienia o przeniesienie a dniem faktycznego przeniesienia;
 - PMO błędnie obliczyło podlegające przeniesieniu uprawnienia emerytalne wyłącznie w oparciu o kwotę podaną przez krajową administrację we wstępnej decyzji, podczas gdy faktycznie przekazana kwota nie odpowiadała wyłącznie wzrostowi wartości kapitału między dniem wystąpienia o przeniesienie a dniem faktycznego przeniesienia.
2. Zarzut drugi dotyczący bezpodstawnego wzbogacenia Unii:
 - Obliczenie lat uprawniających do emerytury podlegających przeniesieniu na podstawie wstępnej kwoty, która podlegała przeliczeniu i nie odpowiadała wyłącznie wzrostowi wartości kapitału między dniem wystąpienia o przeniesienie a dniem faktycznego przeniesienia skutkowało bezpodstawnym wzbogaceniem Unii.

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2019 r. – Golden Omega/Komisja**(Sprawa T-846/19)**

(2020/C 61/62)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony***Strona skarżąca:* Golden Omega S.A. (Santiago, Chile) (przedstawiciel: S. Moolenaar, advocaat)*Strona pozwana:* Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 2019/1661 z dnia 24 września 2019 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. 2019, L 251, s. 1).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: dokonując niezgodnie z prawem zmiany zakresu stosowania pozycji CN 1516 Komisja przekroczyła zakres kompetencji przyznanych jej na mocy art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 2658/87.
2. Zarzut drugi: dokonując niezgodnie z prawem zmiany stawki celnej Komisja przekroczyła zakres kompetencji przyznanych jej na mocy art. 9 ust. 2 rozporządzenia nr 2658/87, ponieważ rzeczony rozporządzenie dotyczące klasyfikacji dokonuje zmiany stawki celnej w taki sposób, że na mocy rzeczony rozporządzenia towary zostają wyłączone z pozycji CN, do której - ze względu na ich obiektywne cechy i właściwości - należałyby je zakwalifikować.

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2019 r. – Body Attack Sports Nutrition/EUIPO – Sakkari (SAKKATTACK)

(Sprawa T-851/19)

(2020/C 61/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Labesius)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Maria Sakkari (Nikozja, Cypr)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy SAKKATTACK w kolorach czarnym, czerwonym, żółtym, białym i szarym – zgłoszenie nr 16 603 557

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 października 2019 r. w sprawie R 2560/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-788/19;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
 - Naruszenie art. 37 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
 - Naruszenie zasady równego traktowania i dobrej administracji;
 - Naruszenie art. 94 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2019 r. – Dehousse/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa T-857/19)

(2020/C 61/64)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Franklin Dehousse (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: L. Levi i S. Rodrigues, avocats)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi;
- uchylenie zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję sekretarza Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 14 października 2019 r. w przedmiocie środka zapewniającego wykonanie wyroku z dnia 20 września 2019 r., Dehousse/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (T-433/17, EU:T:2019:632), strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 TFUE, ponieważ zaskarżona decyzja nie stanowi właściwego środka dla celów wykonania wyroku wydanego w sprawie T-433/17, Dehousse/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia decyzji Trybunału z 2016 r. w przedmiocie dostępu do dokumentów administracyjnych, art. 15 ust. 3 TFUE i art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności publicznego dostępu do dokumentów instytucji i organów UE oraz obowiązku przejrzystości.
 3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa do dobrej administracji, w tym obowiązku uzasadnienia.
-

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2019 r. – Brasserie St Avold przeciwko EUIPO (Kształt butelki)

(Sprawa T-862/19)

(2020/C 61/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Brasserie St Avold (Saint-Avold, Francja) (przedstawiciel: adwokat P. Greffe)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską trójwymiarowego znaku towarowego (Kształt butelki) – Zgłoszenie nr 1 408 065

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 października 2019 r. w sprawie R 466/2019-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2019 r. – Production Christian Gallimard przeciwko EUIPO – Éditions Gallimard (PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD)

(Sprawa T-863/19)

(2020/C 61/66)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Production Christian Gallimard (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat L. Dreyfuss-Bechmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française SA (Paryż, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD” – zgłoszenie nr 15 299 589

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 października 2019 r. w sprawie R 2316/2018-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi w niniejszej sprawie i załączników do niej za dopuszczalne;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i spółki Éditions Gallimard (jeśli przystąpi do postępowania w niniejszej sprawie w charakterze interwenienta) kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2019 r. – AI i in./ECDC**(Sprawa T-864/19)**

(2020/C 61/67)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* AI, HV, HW i HY (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Champetier)*Strona pozwana:* Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC)**Żądania**

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji ECDC z dnia 11 lutego 2019 r. oddalającej ich wniosek o odszkodowanie z dnia 11 października 2018 r.;
- w stosownym przypadku stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 10 września 2019 r. oddalającej ich zażalenie z dnia 10 maja 2019 r.;
- zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia za doznane przez skarżących szkodę i krzywdę;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący najpierw przedstawili swoje indywidualne sytuacje faktyczne, a następnie swoje twierdzenia co do zawnionego przez pozwaną działania, poniesionej szkody oraz związku między zawnionym działaniem a szkodą.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2019 r. – Nevinnomysskiy Azot and NAK „Azot”/Komisja**(Sprawa T-865/19)**

(2020/C 61/68)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* AO Nevinnomysskiy Azot (Niewinnomyssk, Rosja), AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot” (Nowomoskowsk, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci E. Gergondet i P. Vander Schueren)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- dopuszczenie skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie mającym zastosowanie do skarżących; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1688 ⁽¹⁾.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, iż pozwana naruszyła art. 2 ust. 1, 9 i 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽²⁾ („rozporządzenia podstawowego”) i popełniła oczywiste błędy w ocenie, nieprawidłowo ustalając cenę eksportową i wartość normalną, oraz naruszyła art. 2 ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia podstawowego poprzez dokonanie zwykłego ustalenia dotyczącego handlu w oparciu o skorygowane koszty produkcji.
2. Zarzut drugi, iż pozwana naruszyła art. 3 ust. 2, 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, popełniła oczywiste błędy w ocenie, naruszyła prawo do dobrej administracji i zasadę niedyskryminacji w wyniku swojej niewłaściwej analizy skutków przywozu po cenach dumpingowych na ceny podobnych produktów na rynku Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci, iż pozwana naruszyła art. 3 ust. 7 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, popełniła oczywiste błędy w ocenie i naruszyła prawo do dobrej administracji poprzez brak oceny innych znanych czynników powodujących szkody dla przemysłu Unii oraz brak zapewnienia, żeby szkody spowodowane tymi innymi czynnikami nie zostały przypisane przywozowi po cenach dumpingowych.
4. Zarzut czwarty, iż pozwana naruszyła art. 7 ust. 2a, 9 ust. 4, 9 ust. 5, 18 ust. 1, 4 i 5 rozporządzenia podstawowego, popełniła oczywiste błędy w ocenie, naruszyła prawo do dobrej administracji i zasadę równości i niedyskryminacji przy podejmowaniu decyzji o niestosowaniu zasady niższego cła do dokonywanych przez skarżących przywozów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2019/1688 z dnia 8 października 2019 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. 2019 L 258, s. 21).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016 L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2019 r. – Tetra/EUIPO – Neusta next (Wave)

(Sprawa T-869/19)

(2020/C 61/69)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Tetra GmbH (Melle, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwältin E. Kessler)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Neusta next GmbH & Co. KG (Brema, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy Wave – unijny znak towarowy nr 12 324 042

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 października 2019 r. w sprawie R 2440/2018-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i cofnięcie unieważnienia prawa do unijnego znaku towarowego nr 12 324 042;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2019 r. – Broadcom/Komisja**(Sprawa T-876/19)**

(2020/C 61/70)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Broadcom Inc. (San Jose, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci L. Kjølbye, J. Ruiz Calzado, L. Crocco i J. Bourke, J. Holmes, Barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w całości lub w części oraz
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez Broadcom.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 października 2019 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 54 porozumienia EOG dotyczącej postępowania na podstawie art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 54 porozumienia EOG i art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 (sprawa AT.40608 - Broadcom) [notyfikowana jako dokument nr C(2019) 7406 final].

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczy naruszeń prawa i błędów w ustaleniach faktycznych obarczających stwierdzenie przez Komisję *prima facie* naruszenia, które wynikają z a) błędnej interpretacji przez Komisję warunków umów, które Broadcom zawarła z sześcioma klientami („umowy”), b) wniosku Komisji, że nie miała ona obowiązku rozważać prawdopodobnych skutków umów dla konkurencji, c) niewystarczającej oceny przez Komisję by zarzucane ograniczenia *prima facie* były w stanie ograniczać konkurencję oraz d) bezpodstawnego wniosku Komisji, że Broadcom „na pierwszy rzut oka” zajmuje pozycję dominującą na jednym z przedmiotowych rynków właściwych.

2. Zarzut drugi, dotyczy naruszeń prawa i błędów w ustaleniach faktycznych obarczających stwierdzenie przez Komisję, że środki tymczasowe były pilnie potrzebne w celu odniesienia się do ryzyka poważnej i nieodwracalnej szkody dla konkurencji na którymkolwiek z przedmiotowych rynków właściwych, które wynikają z a) z wprowadzenia przez Komisję nieznanego pojęcia pilnego charakteru, które jest uzasadnione jedynie wolnym tempem jej własnych postępowań, co stoi w sprzeczności z wyjątkowym charakterem środków wynikającym z samej ich natury, b) braku szczególnych czynników przemawiających za pilną potrzebą podjęcia działań, ponieważ Komisja ogranicza się do przywołania szeregu ogólnych twierdzeń oraz c) niewykazanie przez Komisję jakiegokolwiek prawdopodobnej szkody dla konkurencji na którymkolwiek z właściwych rynków.
3. Zarzut trzeci, naruszeń prawa i błędów w ustaleniach faktycznych obarczających dokonaną przez Komisję ocenę proporcjonalności, które wynikają z braku oceny, czy przyspieszone dochodzenie byłoby bardziej proporcjonalne niż ograniczenie swobody Broadcom przez okres trzech lat; oraz z braku wyważenia odnośnych interesów.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2019 r. – Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler/EUIPO – Tigges (TOOLINEO)

(Sprawa T-877/19)

(2020/C 61/71)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler GmbH (Wuppertal, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Schmitz i M. Breuer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Tigges Rechtsanwälte und Steuerberater Partnerschaft mbB (Düsseldorf, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „TOOLINEO” – zgłoszenie nr 13 959 481

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 października 2019 r. w sprawie R 34/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2019 r. – Bende/EUIPO – Julius-K9 (K-9)**(Sprawa T-878/19)**

(2020/C 61/72)

*Język skargi: węgierski***Strony***Strona skarżąca:* Gábor Bende (Beloianannisz, Węgry) (przedstawiciel: adwokat R. Tóth)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Julius-K9 Zrt. (Szigetszentmiklós, Węgry)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego znaku towarowego:* Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą*Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy „K-9” – zgłoszenie nr 12 040 382*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 października 2019 r. w sprawie R 560/2018-2**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. d) i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2019 r. – Sumol + Compal Marcas/EUIPO – Jacob (Dr. Jacob's essentials)**(Sprawa T-879/19)**

(2020/C 61/73)

*Język skargi: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat A. de Sampaio)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Ludwig Manfred Jacob (Heidesheim, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy Dr. Jacob's essentials – zgłoszenie nr 1 3 7 4 2 9 0 3

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 października 2019 r. w sprawie R 1025/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2019 r. – Folschette i in./Komisja

(Sprawa T-884/19)

(2020/C 61/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marc Folschette (Leudelange, Luksemburg), Tetyana Grygorenko (Leudelange) i Professional Business Solutions SA (Leudelange) (przedstawiciel: adwokat N. Bauer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie, że skarga jest zasadna;
- stwierdzenie powstania odpowiedzialności pozaumownej strony pozwanej;

- zasądzenie od strony pozwanej następujących kwot z wyżej wymienionych powodów:
 - na rzecz Marca Folschette'a kwoty w wysokości 219 210 EUR (słownie: dwieście dwadzieścia cztery tysiące dwadzieścia pięć euro i dziewięćdziesiąt pięć centów);
 - na rzecz Tetyany Grygorenko kwoty w wysokości 75 000 EUR (słownie: siedemdziesiąt pięć tysięcy euro);
 - na rzecz spółki akcyjnej Professional Business Solutions SA kwoty w wysokości 500 000 EUR (słownie: pięćset tysięcy euro);
- wraz z określonymi przez prawo odsetkami ustawowymi, naliczanymi od dnia ogłoszenia wyroku uniewinniającego wydanego przez Sąd Apelacyjny w dniu 11 stycznia 2017 r., w przeciwnym razie od dnia wystąpienia z niniejszym powództwem, do dnia zapłaty;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;
- zastrzeżenie możliwości powołania się przez skarżących na wszelkie inne prawa, podniesienia przez nich innych zarzutów i wniesienia innych skarg.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojej skargi skarżący podnoszą jeden zarzut, dotyczący wystarczająco poważnego naruszenia normy prawa europejskiego mającej na celu przyznanie praw jednostkom. Skarżący zarzucają Urzędowi ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF), który należy do struktur Komisji Europejskiej, umyślne naruszenie szeregu przepisów prawa europejskiego w sposób wystarczająco poważny poprzez ciężkie i oczywiste naruszenie granic swoich uprawnień dyskrecyjnych. OLAF nie wywiązał się z obowiązku przestrzegania zasady domniemania niewinności ani z prawnego obowiązku zbadania zarówno okoliczności obciążających, jak i uniewinniających oraz zamknięcia dochodzenia, jeżeli nie doprowadziło ono do ujawnienia okoliczności obciążających. Naruszenia te stanowią bezpośrednią przyczynę pewnej, bezpośredniej i rzeczywistej szkody poniesionej przez skarżących, za którą żądają oni odszkodowania na podstawie art. 340 i 268 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2019 r. – Design Light & Led Made in Europe i Design Luce & Led Made in Italy/Komisja

(Sprawa T-886/19)

(2020/C 61/75)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Design Light & Led Made in Europe (Mediolan, Włochy), Design Luce & Led Made in Italy (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: M. Maresca, D. Maresca i S. Pelleriti, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2019) 7805, doręczonej w dniu 29 października 2019 r., którą została odrzucona skarga do Komisji złożona przez nią na Koninklijke Philips N.V.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 105 TFUE.

— Strona skarżąca podnosi naruszenie art. 105 TFUE przez to, że Komisja skorzystała niezgodnie z prawem z własnych uprawnień dyskrecjonalnych, decydując o nieprzeprowadzeniu bardziej szczegółowego postępowania wyjaśniającego w sprawie skargi złożonej przez stronę skarżącą. W tym względzie Komisja oparła się na nieprawidłowych ocenach przedstawionych dowodów naruszenia art. 101 i 102 TFUE, a poza tym nie uwzględniła należyście odnośnego utrwalonego orzecznictwa.

2. Zarzut drugi dotyczący błędnego zastosowania art. 102 TFUE.

— Zdaniem strony skarżącej zaskarżoną decyzją Komisja błędnie i bez jakiejkolwiek oceny o charakterze technicznym bądź prawnym przyjęła, że nie występuje prawdopodobieństwo stwierdzenia naruszenia art. 102 TFUE zarówno w odniesieniu do pozycji dominującej (dotyczącej istnienia programu patentów Philipsa i jego zachowania niezależnego od konkurentów i dostawców), jak i w odniesieniu do zachowań stanowiących nadużycie polegających na stosowaniu dyskryminujących cen, a także na narzucaniu zawierania umów licencyjnych z powodu rzekomych naruszeń zbioru patentów, które nigdy nie zostały wykazane.

3. Zarzut trzeci dotyczący błędnego zastosowania art. 101 TFUE

— Komisja błędnie oceniła dowody naruszenia art. 101 TFUE, uznając, iż nie występowało prawdopodobieństwo, by PLP („Patent Licensing Program”) i umowy koncesji krzyżowych między spółkami Philips, Osram i Zumtobel stanowiły porozumienie lub praktykę uzgodnioną w rozumieniu tej normy, przyjmując bez zweryfikowania jednostronny charakter zachowań (które w konsekwencji stanowią jednak przyznanie naruszenia art. 102 TFUE) i nie uwzględniając, że również porozumienie przygotowane jednostronnie, takie jak to, o którym tu umowa, może – wręcz przeciwnie – kryć właśnie porozumienie zakazane. Do tego dochodzi fakt, że podmioty składające skargę do Komisji nie były zobowiązane do wykazania rzeczywistej szkody dla rynku dostawców, gdyż wystarczyło, by przedstawiły dowody, na podstawie których mogła i powinna była ona przeprowadzić pogłębioną analizę.

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2020 r. – Skyliners przeciwko EUIPO – Sky (SKYLINERS)

(Sprawa T-15/20)

(2020/C 61/76)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Skyliners GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Renck i C. Stöber)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sky Ltd (Isleworth, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „SKYLINERS” – zgłoszenie nr 14 570 915

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 października 2019 r. w sprawie R 798/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO oraz, na wypadek gdyby druga strona w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą przystąpiła do sprawy, interwenta, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 46 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz zasady 19 ust. 2 i 15 ust. 2 lit. h) ppkt iii) rozporządzenia Komisji nr 2868/95;
- Naruszenie zasady 50 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia Komisji nr 2868/95 oraz art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 95 ust. 2 w związku z art. 94 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2020 r. – Hub Culture przeciwko EUIPO – PayPal (VEN)

(Sprawa T-16/20)

(2020/C 61/77)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hub Culture Ltd (Hamilton, Bermudy) (przedstawiciel: adwokat A. Dellmeier)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: PayPal, Inc. (San Jose, Kalifornia, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „VEN” – unijny znak towarowy nr 9 158 734

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 listopada 2019 r. w sprawie R 1988/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Postanowienie Sądu z dnia 12 grudnia 2019 r. – O’Flynn i in./Komisja**(Sprawa T-270/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 61/78)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 240 z 9.7.2018.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL